



# Anton de Kom Universiteit van Suriname

## Bibliotheek

Universiteitscomplex, Leysweg 86, Paramaribo, Suriname, Postbus 9212  
Telefoon (597)464547, Fax (597)434211, E-mail: [adekbib@uvs.edu](mailto:adekbib@uvs.edu)

### APPROVAL

---

NAAM: *Pooja Gahar* .....

verleent wel / niet aan de AdeKUS kosteloos de niet-exclusieve toestemming om haar / zijn Drs. / B.Sc. / M.Sc.  
afstudeerscriptie online beschikbaar te stellen aan gebruikers binnen en buiten de AdeKUS.

Plaats en datum, *3 januari februari 2026* .....

Handtekening *Gahar. P* .....



**ANTON DE KOM UNIVERSITEIT VAN SURINAME**  
**Faculteit der Juridische Wetenschappen**

**DE WERKING VAN HET PALERMO PROTOCOL IN DE  
SURINAAMSE RECHTSPRAKTIJK OP HET GEBIED VAN  
KINDERHANDEL**

Thesis ter verkrijging van de graad van Bachelor of Laws (LLB)

Bacheloropleiding Rechten

Gahar, Pooja Amisha

Begeleider: Mr. dr. Maya Manohar

Paramaribo, februari 2026

## **Inhoudsopgave**

Voorwoord

Lijst van gebruikte afkortingen

Inleiding.....	4
<b>1. Kinderhandel.....</b>	<b>8</b>
§ 1.1 Definitie kinderhandel.....	8
§ 1.2 Proces van kinderhandel.....	9
§ 1.3 Vormen van kinderhandel.....	10
§ 1.4 Oorzaken van kinderhandel.....	13
§ 1.5 Gevolgen van kinderhandel.....	14
§ 1.6 Signalen van kinderhandel.....	15
Tussenconclusie.....	17
<b>2. Internationale verdragen tegen kinderhandel.....</b>	<b>18</b>
§ 2.1 Het Verdrag van de Verenigde Naties tegen transnationale georganiseerde misdaad.....	18
§ 2.2 Het Palermo Protocol.....	19
§ 2.2.1 Verplichtingen van staten onder het Palermo Protocol.....	20
§ 2.2.2 Obstakels bij de toepassing en naleving van het Palermo Protocol.....	22
§ 2.3 Het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind.....	24
§ 2.4 Het IAO-Verdrag nr.182.....	25
Tussenconclusie.....	27
<b>3. Kinderhandel in Suriname.....</b>	<b>28</b>
§ 3.1 De situatie van kinderhandel in Suriname.....	28
§ 3.2 De aanpak van kinderhandel.....	30
§ 3.2.1 De opsporing en vervolging van kinderhandel.....	32
§ 3.2.2 De bescherming van kindslachtoffers .....	34
§ 3.2.3 Het opvangcentrum.....	37
Conclusie	
Aanbevelingen	
Bronvermelding	
Bijlagen	

## Voorwoord

Ter afronding van de bacheloropleiding in de Rechtswetenschap aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname wordt van elke student vereist een thesis te schrijven en deze vervolgens te verdedigen. Naar aanleiding hiervan heb ik een thesis geschreven met als titel: “De werking van het Palermo Protocol in de Surinaamse rechtspraktijk op het gebied van kinderhandel”. Dit onderwerp werd besproken tijdens een workshop die vorig jaar in 2025 werd georganiseerd door de TIP-afdeling in samenwerking met de Faculteit der Juridische Wetenschappen (FJW). Kinderhandel is een misdaad die ook in Suriname voorkomt. Een belangrijk verdrag tegen kinderhandel is het Protocol inzake de voorkoming, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel en kinderhandel. Op basis hiervan acht ik het cruciaal om te onderzoeken in hoeverre dit Protocol wordt toegepast en nageleefd in de Surinaamse rechtspraktijk, aangezien Suriname dit Protocol ook heeft geratificeerd.

Allereerst wil ik mijn dankbaarheid uitspreken aan de Hogere Macht voor de kracht en wijsheid. Daarnaast wil ik iedereen bedanken die op welke manier dan ook heeft bijgedragen aan de voltooiing van deze thesis. In het bijzonder wil ik mijn begeleider, Mr. dr. M. Manohar, bedanken voor haar geduld, feedback en professionele begeleiding gedurende het hele thesisproces. Ook wil ik Mr. A. Kalloe bedanken voor haar bijdrage als mede-beoordelaar. Verder wil ik de heer J. Kartadiwirja (hoofd van de TIP-afdeling) en mevrouw G. Vyent (hoofd van de afdeling Jeugdzaken) bedanken voor hun tijd en steun.

Tot slot wil ik mijn ouders, broers, schoonzussen en nichtjes bedanken voor hun onvoorwaardelijke liefde, motivatie en steun gedurende mijn studie.

Pooja A. Gahar

Paramaribo, februari 2026

## Lijst van gebruikte afkortingen

Palermo Protocol	Protocol inzake de voorkoming, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel en kinderhandel, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad.
IVRK	Het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind
IAO	Internationale Arbeidsorganisatie
WvSr	Wetboek van Strafrecht
Art.	Artikel
Jo.	Juncto
UNODC	United Nations Office on Drugs and Crime
VN	Verenigde Naties
UNICEF	United Nations Children's Fund
UNTOC	United Nations Convention against Transnational Organised Crime
TIP	Trafficking in Persons
IOM	International Organization for Migration
UNHCR	United Nations High Commissioner for Refugees
IO	Internationale Organisatie
NGO	Niet-Gouvernementele Organisatie
OM	Het Openbaar Ministerie
KPS	Korps Politie Suriname

## Inleiding

Kinderhandel is een van de grootste en snelst groeiende vormen van georganiseerde criminaliteit ter wereld. Het is een ernstig misdrijf en een schending van de rechten van kinderen. Kinderen worden illegaal over nationale of internationale grenzen getransporteerd, meestal vanuit ontwikkelingslanden, met als uiteindelijk doel hen te dwingen tot seksueel of economisch onderdrukkende en uitbuitende situaties. Daarnaast komen andere misdrijven voor die verband houden met kinderhandel, zoals gedwongen huishoudelijke arbeid, schijnhuwelijken en valse adopties.<sup>1</sup> Deze kinderen worden geconfronteerd met ernstige vormen van verwaarlozing en mishandeling, waaronder fysiek, emotioneel en seksueel misbruik.

Volgens wereldwijde gegevens van het United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) neemt kinderhandel niet alleen toe in ontwikkelingslanden, maar ook in landen met een hoog inkomen, waarbij meisjes vaak het doelwit zijn van seksuele uitbuiting. Deze meisjes lopen het risico slachtoffer te worden van kinderhandel, omdat ze dringend geld moeten verdienen en door het gebrek aan ouderlijk gezag kwetsbaar zijn voor uitbuiting. De toename van kinderhandel wordt veroorzaakt door armoede, gebrek aan onderwijs en slechte economische omstandigheden in de landen van herkomst, wat leidt tot meer uitbuiting van kinderen.<sup>2</sup>

Kinderhandel komt ook voor in Suriname, waarbij minderjarige meisjes het slachtoffer worden van uitbuiting. De cijfers over mensen- en kinderhandel laten zien hoe ernstig het probleem in de loop der jaren is geworden. In 2021 waren er zes gevallen van mensenhandel, twee in 2022, zeven in 2023, negen in 2024 en zes in 2025. Wat betreft mensensmokkel was de trend anders: er waren zes gevallen in 2021, dertien in 2022, nul in zowel 2023 als 2024 en twee in 2025, aldus het hoofd van de TIP-afdeling.

Kinderhandel komt het meest voor in het binnenland van Suriname, dat als een risicogebied wordt beschouwd. De uitgestrekte en afgelegen ligging van het binnenland maakt opsporing voor de autoriteiten moeilijk, waardoor daders onopgemerkt kinderen kunnen verhandelen.<sup>3</sup> Minderjarige meisjes uit het buitenland, met name uit Guyana, Brazilië, Cuba en Frans-Guyana, worden het

---

<sup>1</sup> Rijken 2003, p. 67.

<sup>2</sup> UNODC: Global Report on Trafficking in Persons 2024, p. 25, 44 & 67.

<sup>3</sup> Interview met Inspecteur J. Kartadiwirja (Hoofd van de TIP-afdeling), 4 augustus 2025.

doelwit van seksuele uitbuiting. Dit gebeurt voornamelijk in bordelen, massagesalons en illegale goudmijnkampen. Daarnaast lopen migrantenkinderen en -volwassenen die werkzaam zijn in de kleinschalige bouw, mijnbouw en informele stedelijke sectoren een hoog risico op mensenhandel. Deze migranten durven vanwege hun illegale verblijf geen hulp te vragen aan de autoriteiten. Ze vrezen strafrechtelijke vervolging of deportatie, waardoor ze een gemakkelijk doelwit worden voor uitbuiting. Bovendien zijn er meldingen van corruptie en medeplichtigheid van lokale ambtenaren aan mensen- en kinderhandel, wat de bestrijding van het probleem kan belemmeren. De autoriteiten hebben niet alleen mannelijke daders, maar ook vrouwelijke daders vervolgd en veroordeeld.<sup>4</sup>

Om kinderhandel te bestrijden, implementeert de Surinaamse overheid zowel preventieve als repressieve maatregelen. Deze maatregelen zijn gericht op het voorkomen van kinderhandel en het arresteren van daders. Artikel 334 van het Wetboek van Strafrecht is een cruciaal onderdeel van deze aanpak, aangezien het zware straffen en sancties voor deze misdrijven vaststelt. Daarnaast is de ratificatie van het Protocol inzake de voorkoming, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwen- en kinderhandel (ook bekend als het Palermo Protocol), van belang. Dit Protocol beschrijft hoe kinderhandel kan worden voorkomen en bestreden, en hoe slachtoffers kunnen worden beschermd.

Op basis van het voorgaande luidt de probleemstelling als volgt:

**“In hoeverre wordt het Palermo Protocol toegepast en nageleefd in de Surinaamse rechtspraktijk met betrekking tot kinderhandel?”**

Om de bovenstaande probleemstelling te beantwoorden zijn vier deelvragen geformuleerd:

1. Welke verplichtingen legt het Palermo Protocol op aan staten met betrekking tot kinderhandel?
2. Hoe wordt het Palermo Protocol toegepast en gehandhaafd in de Surinaamse praktijk?
3. Wat zijn de procedures voor de opvang en bescherming van slachtoffers van kinderhandel en hoe worden hun rechten gewaarborgd?
4. Welke belemmeringen zijn er bij de toepassing en naleving van het Palermo Protocol in de praktijk?

---

<sup>4</sup> TIP-rapport 2024.

## **Doelstelling**

Dit onderzoek heeft als doel meer inzicht te verkrijgen in de wijze waarop kinderhandel in Suriname wordt voorkomen en bestreden, met name door het Palermo Protocol te analyseren en toe te passen. Het onderzoek zal tevens meer duidelijkheid verschaffen over de effectiviteit van het Protocol en de uitdagingen waarmee het in de praktijk te maken krijgt.

## **Onderzoeksmethode**

Dit onderzoek omvat een literatuurstudie en een kwalitatief onderzoek. De literatuurstudie bestaat uit een analyse van belangrijke internationale verdragen tegen kinderhandel en de bescherming van kinderrechten, zoals het VN-Verdrag tegen transnationale georganiseerde misdaad, het Palermo Protocol, het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind en het IAO-Verdrag nr. 182 betreffende het verbod van de ergste vormen van kinderarbeid en de onmiddellijke actie met het oog op de afschaffing ervan. Daarnaast wordt de Surinaamse wetgeving, in het bijzonder het Surinaamse Wetboek van Strafrecht (artikel 334 WvSr) onderzocht. Het jeugdstrafrecht wordt binnen het Wetboek van Strafrecht nader geanalyseerd.

Het kwalitatieve onderzoek zal worden uitgevoerd door middel van interviews met deskundigen van de TIP-afdeling en de afdeling Jeugdzaken van de politie. Deze interviews zullen plaatsvinden op de locatie van de betreffende afdeling met behulp van een gestructureerde vragenlijst. De verzamelde interviewgegevens zullen worden getranscribeerd en uitgewerkt.

## **Wetenschappelijke relevantie**

Dit onderzoek biedt de mogelijkheid om diepgaand inzicht te verwerven in de implementatie van het Palermo Protocol in Suriname binnen de context van het internationaal rechtsverkeer. Dit onderzoek zal ook bijdragen aan het vergroten van de bestaande kennis op het gebied van bestrijding van kinderhandel, maar ook aan de aanscherping van het beleid.

## **Maatschappelijke relevantie**

De maatschappelijke relevantie van dit onderzoek is cruciaal voor het verkrijgen van een helder inzicht in de toepassing en handhaving van het Palermo Protocol in de Surinaamse rechtspraak.

Bovendien richt het onderzoek zich op de bijdrage van Suriname aan slachtofferbescherming, rechtshandhaving en wetgeving tegen kinderhandel. De resultaten van dit onderzoek zullen het publieke begrip van kinderhandel vergroten, waardoor het gemakkelijker wordt om dit probleem te herkennen en aan te pakken. Daarom is het essentieel dat er aandacht aan dit probleem wordt besteed.

### **Thesis Opbouw**

Deze thesis bestaat uit 3 hoofdstukken:

Hoofdstuk 1: In dit hoofdstuk wordt de algemene definitie van kinderhandel besproken, evenals de verschillende vormen en kenmerken ervan.

Hoofdstuk 2: In dit hoofdstuk worden de verschillende internationale verdragen tegen kinderhandel besproken.

Hoofdstuk 3: Dit hoofdstuk bespreekt de situatie rond kinderhandel in Suriname en de verschillende aspecten van de bestrijding, aanpak, bescherming en opvang van slachtoffers van kinderhandel binnen de Surinaamse rechtspraak.

De thesis eindigt met conclusies en aanbevelingen.

## **Hoofdstuk 1 Kinderhandel**

Kinderhandel is een misdaad die miljoenen kinderen wereldwijd treft. De kindertijd zou een tijd moeten zijn om te groeien, leren, spelen en zich in veiligheid te ontwikkelen. Maar naar schatting worden wereldwijd 12 miljoen kinderen van die kans beroofd. In plaats daarvan worden ze elke dag wakker in een wereld van moderne slavernij, met meer dan 3 miljoen kinderen die worden uitgebuit in dwangarbeid en bijna 9 miljoen in gedwongen huwelijken. Anderen worden gedwongen tot seksuele uitbuiting en bedelen.<sup>5</sup> Deze kwesties worden in de volgende paragrafen uitgebreider besproken.

### **§ 1.1 Definitie kinderhandel**

Kinderhandel wordt gedefinieerd als het werven, vervoeren, overbrengen, huisvesten of ontvangen van een kind met het oog op uitbuiting.<sup>6</sup> Er ontstaat vaak verwarring tussen kinderhandel en kindersmokkel. Hoewel deze twee misdrijven duidelijk van elkaar verschillen, zijn ze nauw met elkaar verbonden. Kinderhandel, net als kindersmokkel, omvat het verplaatsen van een kind van plaats A naar plaats B (binnen hetzelfde land of daarbuiten) door tussenkomst van criminele organisaties. Het verschil zit in het feit dat bij kinderhandel het uiteindelijke doel de uitbuiting van het kind is. Kinderen worden uitgebuit voor arbeid, diensten of commerciële seksuele handelingen. De verplaatsing van het kind is slechts een middel om deze uitbuiting te faciliteren.<sup>7</sup> Maar een kind dat in een vrachtwagen wordt gevonden met gesmokkelde familieleden, is een slachtoffer van kindersmokkel. Het is zeker waar dat in dat laatste geval ook sprake zou kunnen zijn van een vorm van uitbuiting, gezien de aanzienlijke bedragen die deze mensen vaak aan de smokkelaars moeten betalen. Maar het doel is niet per se de uitbuiting van het kind. Zodra de bestemming is bereikt, kan het kind herenigd worden met zijn of haar familie en zijn of haar vrijheid terugkrijgen.<sup>8</sup> Volgens artikel 3 lid c in samenhang met lid d van het Palermo Protocol is duidelijk vastgesteld dat in het geval van kinderen jonger dan 18 jaar het gebruik van middelen als geweld, dwang, misleiding of misbruik van een kwetsbare positie niet bewezen hoeft te worden om de daad als

---

<sup>5</sup> What is child slavery? - antislavery.org.

<sup>6</sup> Art. 3 lid c Palermo Protocol.

<sup>7</sup> Aronowitz 2009, p. 8.

<sup>8</sup> VVN: Kinderhandel: een probleem van deze tijd? 2004, p. 7.

kinderhandel te beschouwen.<sup>9</sup> Dit weerspiegelt het besef dat een kind niet rechtsgeldig kan instemmen met zijn of haar eigen uitbuiting. Slachtoffers worden vaak misleid door kinderhandelaren, wat nog eens onderstreept dat hun “toestemming” niet rechtsgeldig is. Uitbuiting staat centraal bij kinderhandel, en dwang hoeft niet eens bewezen te worden. De uitbuiters dwingen kinderen tot bepaalde handelingen, zoals geweld, schade en bedrog. Het Palermo Protocol combineert dit met de dreiging en het gebruik van geweld en maakt onderscheid tussen de directe en minder directe “middelen” waardoor mensen in situaties van uitbuiting terechtkomen. Misleiding en fraude zijn voorbeelden van minder directe middelen en hebben doorgaans betrekking op de aard van het werk dat het bureau belooft en de voorwaarden waaronder iemand dat werk voor dat bureau moet uitvoeren.<sup>10</sup> Kinderen vallen snel ten prooi aan kinderhandel omdat ouders hen misleiden met valse beloftes om met hen mee te gaan. Dit maakt het voor de ouders gemakkelijker om de kinderen uit te buiten. In de meeste gevallen wordt kinderhandel gepleegd door mensen die het kind kent, zoals familieleden. Misleiding door halve waarheden vindt plaats wanneer jonge meisjes te horen krijgen dat ze in de "entertainmentindustrie" als danseres zullen werken. Deze jonge meisjes vermoeden mogelijk dat er seksueel contact met klanten zal plaatsvinden, maar zijn zich er niet van bewust dat ze gedwongen zullen worden tot prostitutie.<sup>11</sup>

## **§ 1.2 Proces van kinderhandel**

Kinderhandel vereist een netwerk van mensen die kinderen en jongeren rekruteren, vervoeren en uitbuiten, zowel binnen als over landsgrenzen heen. Het is onwaarschijnlijk dat al deze illegale activiteiten door dezelfde persoon worden uitgevoerd, vooral niet in het geval van grensoverschrijdende kinderhandel. Groepen of individuen kunnen slachtoffers vervoeren en andere rollen of taken vervullen. Sommige leden van criminele netwerken zijn misschien niet direct betrokken bij kinderhandel, maar ze spelen op andere manieren een rol, bijvoorbeeld door paspoorten te vervalsen, slachtoffers te vervoeren, vluchten te regelen en slachtoffers te huisvesten.<sup>12</sup> Staten zijn er niet alleen bij betrokken als het misdrijf in het ene land plaatsvindt,

---

<sup>9</sup> Art. 3 lid c jo. lid d Palermo Protocol.

<sup>10</sup> Gallagher 2010, p. 31.

<sup>11</sup> Aronowitz 2009, p. 2.

<sup>12</sup> Child trafficking and modern slavery- devonscp.org.

maar ook als het vanuit een ander land wordt georganiseerd. Hoewel kinderhandel plaatsvindt vanuit landen met minder stabiele economische en rechtssystemen naar landen met meer restrictieve systemen, is internationale verplaatsing niet altijd noodzakelijk, aangezien het misdrijf ook binnen één land kan plaatsvinden.<sup>13</sup> Kinderhandelaren gebruiken online platforms, sociale media en het dark web om kinderen te rekruteren, te koop aan te bieden en soms rechtstreeks uit te buiten via livestreams of door illegale kinderpornografie te verkopen en te monitoren. Ze gebruiken moderne technologie om detectie te ontwijken en uitbuitende content te verspreiden. Wanneer kinderen zonder toezicht internet en sociale media gebruiken, vaak zonder de juiste voorzorgsmaatregelen, zijn ze nog kwetsbaarder voor rekruteerders.<sup>14</sup> De ronselaars opereren op verschillende manieren. Ze kunnen alleen of in kleine groepjes werken en een klein aantal kinderen ronselen, vaak uit gebieden die ze kennen en waar ze wonen of ze kunnen in middelgrote groepen werken die op kleine schaal kinderen en jongeren ronselen, verplaatsen en uitbuiten. De kinderhandelaar verbergt het kind in een kleine ruimte om te voorkomen dat hij gezien wordt. Om wantvertrouwen te voorkomen, liegen de daders ook tegen mensen over hun relatie met het kind, zodat ze geen vermoeden hebben dat er iets illegaals aan de hand is. Bij aankomst op hun bestemming worden kinderen en jongeren vaak geslagen, mishandeld of seksueel misbruikt om hun verzet te breken. Sommigen worden zelfs meerdere keren verkocht aan andere uitbuiters. Dit alles zorgt ervoor dat de kinderen geestelijk en lichamelijk beschadigd raken. Uit schaamte, maar vooral uit angst, durven de kinderen geen hulp te vragen, omdat ze met de dood van hun familie worden bedreigd als ze proberen te ontsnappen. Als een ontsnapping slaagt, biedt de overheid niet altijd direct bescherming. Dit maakt de slachtoffers kwetsbaar.<sup>15</sup>

### **§ 1.3 Vormen van kinderhandel**

Kinderhandel exploiteert kinderen op verschillende manieren. Deze uitbuiting neemt verschillende vormen aan, waarbij daders kinderen en jongeren tegelijkertijd blootstellen aan meerdere vormen van misbruik.

De verschillende vormen van kinderhandel zijn:

---

<sup>13</sup> Rijken 2003, p. 282.

<sup>14</sup> UNODC: Understanding Child Trafficking 2024.

<sup>15</sup> Tijdschrift Kindermishandeling: 9 vragen over kinderhandel 2012, p. 2.

1. Seksuele uitbuiting
2. Gedwongen arbeid
3. Bedelen en criminele activiteiten
4. Kindhuwelijken
5. Illegale adoptie
6. Gedwongen orgaanverwijdering

### **1. Seksuele uitbuiting**

Seksuele uitbuiting is de meest voorkomende vorm van kinderhandel onder meisjes. Meisjes worden misbruikt voor commerciële seksuele uitbuiting of de productie van kinderpornografie. Slachtoffers krijgen drugs toegediend zodat de daders hen kunnen controleren. Deze methode heeft als bijkomend voordeel voor de kinderhandelaar dat de remmingen van het meisje ten aanzien van extreme seksuele afwijkingen en talloze seksuele handelingen afnemen. Drugsverslaving belemmert het vermogen van het slachtoffer om zelfstandig te denken en te ontsnappen, doordat het haar rationeel denken en haar vermogen om een uitweg te vinden blokkeert.<sup>16</sup> De rechten van deze slachtoffers worden ernstig geschonden, met fysieke, emotionele, mentale en seksuele schade tot gevolg.<sup>17</sup>

### **2. Gedwongen arbeid**

Dwargarbeid is een van de belangrijkste doelwitten van kinderhandelaren. Kinderen worden gedwongen om onder zware omstandigheden in verschillende sectoren te werken. Ze werken lange uren met weinig voedsel, slechte huisvesting en geen secundaire arbeidsvoorwaarden, waardoor werkgevers de kosten laag kunnen houden.<sup>18</sup>

### **3. Bedelen en criminele activiteiten**

Kinderen worden gekocht of ontvoerd om op straat te bedelen of andere misdrijven te plegen, zoals drugshandel, uitkeringsfraude, immigratiefraude en de verkoop van namaakgoederen. Deze kinderen worden ook gedwongen drugs te gebruiken tot het punt waarop ze verslaafd raken en

---

<sup>16</sup> Kendall & Funk 2012, p. 170.

<sup>17</sup> Pearce, Hynes & Bovarnick 2013, p. 16.

<sup>18</sup> Aronowitz 2009, p. 37.

afhankelijk worden van de bendes. Bedelen wordt dan een manier om hun verslaving te bekostigen. Kinderen die gedwongen worden te bedelen zijn vaak jonger dan tien jaar. Jongere kinderen wekken meer medelijden op bij voorbijgangers.

Gedwongen kinderbedelaars worden geconfronteerd met fysiek, mentaal en verbaal geweld en lopen een hoog risico op seksueel misbruik door mensen die ze tijdens het bedelen tegenkomen en door degenen die hen dwingen te bedelen.<sup>19</sup> Deze kinderen worden pas tijdens het plegen van een misdrijf door de politie als slachtoffers van kinderhandel geïdentificeerd.<sup>20</sup>

#### **4. Kindhuwelijken**

Meisjes worden tegen hun wil uitgehuwelijkt aan derden voor geld of sociale status, vaak als onderdeel van schadelijke traditionele praktijken. Kindhuwelijken beroven meisjes van hun kindertijd en bedreigen hun welzijn. Meisjes die vóór hun 18e trouwen, lopen een groter risico op huiselijk geweld en blijven minder vaak naar school gaan. Hun economische en gezondheidssituatie is slechter dan die van hun ongehuwde leeftijdsgenoten, wat uiteindelijk wordt doorgegeven aan hun eigen kinderen, waardoor de capaciteit van een land om kwalitatief goede gezondheidszorg en onderwijs te bieden, onder druk komt te staan.<sup>21</sup>

#### **5. Illegale adoptie**

Dit betreft de handel in baby's en kinderen met het oog op illegale adoptie en uitbuiting, vaak door middel van misleiding of dwang van hun ouders of voogden.<sup>22</sup> Deze adopties worden vervolgens gelegaliseerd met vervalste documenten.

#### **6. Gedwongen orgaanverwijdering**

Kinderhandel met het oog op orgaanverwijdering is “een specifieke vorm van handel waarbij een individu wordt uitgebuit voor zijn of haar organen, door middel van dwang, misleiding of misbruik van iemands kwetsbare positie”. Organen van kinderen worden verkocht voor transplantatie aan goedbetaalde cliënten die een gezond orgaan nodig hebben. Deze illegale handel wordt

---

<sup>19</sup> IOM: Human Trafficking for Forced Begging 2017, p. 1.

<sup>20</sup> Rijken 2011, p. 50.

<sup>21</sup> UNICEF: Child Marriage.

<sup>22</sup> UNODC: Understanding child trafficking 2024.

gedomineerd door de vraag naar nieren, omdat een niertransplantatie volledig kan worden uitgevoerd met relatief weinig risico voor de donor.<sup>23</sup>

## § 1.4 Oorzaken van kinderhandel

Kinderhandel kent verschillende oorzaken, waaronder:

- Armoede
- Gebrek aan onderwijs en werkloosheid
- Toename gebruik van sociale media
- Wetgeving en handhaving
- Winst en hebzucht

### 1. Armoede

Kinderhandelaren buiten kwetsbare kinderen uit die in extreme armoede leven, waardoor ze gemakkelijke doelwitten zijn voor kinderhandel. Veel van deze kinderen zijn op de vlucht geslagen voor oorlog, vervolging en natuurrampen, vaak samen met hun familie. Omdat ze niet over de financiële middelen beschikken om in hun eigen levensonderhoud te voorzien, lopen ze het risico op uitbuiting.

### 2. Gebrek aan onderwijs en hoge werkloosheid

Veel kinderen gaan niet naar school en kunnen daardoor geen werk vinden. Bovendien hebben ze weinig toegang tot betrouwbare informatie, waardoor ze zich niet bewust zijn van de risico's van kinderhandel. Een tactiek die daders gebruiken, is de ouders van deze kinderen onderwijs en een goede toekomst te beloven. Ze doen dit puur om ouders over te halen hun kinderen af te staan. De kinderen worden weggegeven of verkocht, waarna de werkelijkheid compleet anders blijkt te zijn.<sup>24</sup>

---

<sup>23</sup> TIP-Report: Trafficking in Persons for the Purpose of Organ Removal 2024, p. 1.

<sup>24</sup> Kinderhandel in Nepal – planinternational.nl.

### 3. Toename gebruik van sociale media

Kinderhandel vindt steeds vaker online plaats. Kinderhandelaren gebruiken verschillende tactieken om slachtoffers en hun families te lokken. Door vriendschapsverzoeken te sturen, creëren ze een band met het slachtoffer, waarna de daders de meisjes een mooie toekomst in het buitenland beloven. In werkelijkheid leiden deze meisjes een ellendig leven.

### 4. Wetgeving en handhaving

Veel corrupte politici werken samen met kinderhandelaren. Hierdoor komen daders er vaak mee weg. Corrupte wetshandhavers, zoals politieagenten, misbruiken hun gezag en macht om kinderen te exploiteren.

### 5. Winst en hebzucht

Kinderhandel blijft zeer winstgevend voor de daders. Dit betekent dat arbeid in wezen gratis of zeer goedkoop is, en door kinderen als arbeidskrachten in te zetten, kunnen ze gemakkelijker worden gedwongen om te doen wat hen wordt opgedragen.<sup>25</sup>

## **§ 1.5 Gevolgen van kinderhandel**

Kinderhandel kan zeer schadelijke gevolgen hebben voor de betrokken kinderen, zowel op de korte als op de lange termijn.<sup>26</sup>

### De korte-termijneffecten van kinderhandel kunnen zijn:

- Uitputting: Dit kan worden veroorzaakt door urenlang hard werken en huishoudelijk werk.
- Vermoeidheid: Dit kan worden veroorzaakt door slechte slaapomstandigheden en ondervoeding.
- Verwardheid: Het kind weet mogelijk niet waar het is.
- Directe stress en verlatingsangst: Dit kan worden veroorzaakt doordat het kind plotseling uit huis wordt geplaatst en zijn familie niet meer kan zien.

---

<sup>25</sup> What is child trafficking? – cpdonline.co.

<sup>26</sup> Child Trafficking: The Impact of Trauma on the Child Trafficking Survivors, p. 1.

- Lichamelijk letsel door werk of mishandeling: Het kind kan littekens of verwondingen op zijn lichaam hebben, waarvoor hij een verzonnen verklaring heeft.

De lange-termijneffecten van kinderhandel kunnen zijn:

- Depressie
- Zelfmoordpogingen
- Slechte sociale vaardigheden door gebrek aan socialisatie.
- PTSS (Posttraumatische Stresstoornis) als gevolg van de omstandigheden en taken waaraan ze worden blootgesteld.
- Leerproblemen
- Agressief gedrag, hetzij door de persoon zelf, hetzij als gevolg van emotionele stress.
- Schaamte: kinderen die slachtoffer zijn van kinderhandel, kunnen soms het gevoel hebben dat wat hen is overkomen hun eigen schuld is.

De traumatische ervaringen van slachtoffers verschillen van persoon tot persoon en kunnen worden beïnvloed door de leeftijd van het slachtoffer ten tijde van de kinderhandel, de aard van de uitbuiting, de duur ervan en de mate van geweld en manipulatie waaraan het slachtoffer wordt blootgesteld. Slachtoffers hebben vaak weinig tot geen middelen om hun leven weer op te bouwen. Bovendien worden slachtoffers van gedwongen prostitutie vaak negatief bekeken door hun familie en gemeenschap, waardoor het vrijwel onmogelijk is om naar huis terug te keren en steun te ontvangen.<sup>27</sup>

## **§ 1.6 Signalen van kinderhandel**

Elk kind kan slachtoffer worden van kinderhandel. Het is echter moeilijk om een kind als slachtoffer te identificeren, omdat het vaak opzettelijk wordt geïsoleerd van diensten en gemeenschappen die het zouden kunnen identificeren en beschermen. Er kunnen echter wel signalen zijn, zoals:<sup>28</sup>

---

<sup>27</sup> Aronowitz 2009, p. 47.

<sup>28</sup> Child trafficking – barnardos.org.

### Fysieke tekenen

- De slachtoffers hebben verwondingen, zoals kneuzingen, brandwonden of botbreuken.
- De slachtoffers lijken ondervoed, moe of onwel.
- De slachtoffers hebben een slechte hygiëne, wat wijst op een gebrek aan zorg of toezicht.
- De slachtoffers hebben aanhoudende of frequente ziekten of infecties.
- De slachtoffers worden gedwongen tot zwangerschappen, miskramen of abortussen.
- De slachtoffers leven of werken onder gevaarlijke omstandigheden.

### Gedragssignalen

- De slachtoffers lijken angstig, gestrest, depressief of emotioneel verdoofd.
- De slachtoffers vermijden oogcontact, lijken angstig, laten anderen voor zich spreken of spreken niet vrijuit.
- De slachtoffers zijn teruggetrokken of geïsoleerd van andere kinderen.
- De slachtoffers gaan niet naar school of spijbelen regelmatig.
- De slachtoffers worden gecontroleerd of mishandeld door een volwassene.

### Juridische/documentatieborden

- Slachtoffers hebben valse identiteitsbewijzen bij zich of hebben er helemaal geen.
- Slachtoffers hebben geen zeggenschap over hun persoonlijke documenten of geld.
- Slachtoffers werken zonder wettelijke vergunning of voor minder dan het minimumloon.
- Slachtoffers verhuizen vaak of weigeren hun locatie of leefomstandigheden bekend te maken.
- Slachtoffers hebben geen toegang tot hun bankrekening, paspoort, visum of wettelijke documenten.
- Slachtoffers hebben contact met bekende criminelen of kinderhandelaren.

## **Tussenconclusie**

Dit hoofdstuk concludeert dat kinderhandel wordt gepleegd door een netwerk van georganiseerde criminelen die kinderen en jongeren binnen of over de landgrenzen heen rekruteren, vervoeren en uitbuiten. Jongens en meisjes van alle leeftijden kunnen slachtoffer worden van kinderhandel. Verschillende factoren maken hen kwetsbaar voor kinderhandel en belemmeren hen om adequate bescherming te krijgen. Deze kinderen zijn kwetsbaar omdat ze zich niet bewust zijn van hun rechten en mogelijkheden en deze niet voor zichzelf kunnen opeisen. Kinderhandelaren gebruiken verschillende methoden om kinderen te controleren. Ze lokken hen weg met valse beloftes van een beter leven, terwijl dit in werkelijkheid niet het geval is. Al deze situaties hebben een negatieve invloed op de geestelijke gezondheid en het welzijn van kinderen.

In het volgende hoofdstuk worden de belangrijke internationale verdragen besproken die Suriname heeft geratificeerd in de strijd tegen kinderhandel en de bescherming van kinderrechten.

## **Hoofdstuk 2 Internationale verdragen tegen kinderhandel**

Kinderhandel is een van de ergste vormen van geweld tegen kinderen en een ernstig wereldwijd probleem dat dringend en alomvattend ingrijpen vereist. Kinderhandel is nauw verbonden met andere vormen van kinderuitleiding en -misbruik en treft kinderen van alle achtergronden, demografische groepen en capaciteiten. Tegelijkertijd worden kinderen anders getroffen dan volwassenen vanwege hun leeftijd, terwijl de impact wordt versterkt afhankelijk van hun geslacht, capaciteiten of andere uiteenlopende kenmerken. Kinderen behoren vaak tot degenen die het meest blootgesteld zijn aan het risico van kinderhandel en uitleiding voor illegale activiteiten en gedwongen criminaliteit.<sup>29</sup> Het is van essentieel belang dat deze kinderen de nodige bescherming krijgen. Dit hoofdstuk onderzoekt de belangrijkste internationale verdragen die de wettelijke basis vormen voor de wereldwijde strijd tegen kinderhandel.

### **§ 2.1 Het Verdrag van de Verenigde Naties tegen transnationale georganiseerde misdaad**

Het Verdrag van de Verenigde Naties tegen transnationale georganiseerde misdaad (UNTOC) werd op 15 november 2000 aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties en trad op 23 september 2003 in werking. Dit verdrag is het belangrijkste internationale instrument in de strijd tegen transnationale georganiseerde misdaad. Dit betekent dat de lidstaten de ernst van de problemen die deze misdaad met zich meebrengt erkennen, evenals de noodzaak om nauwe internationale samenwerking te bevorderen en te versterken om deze problemen aan te pakken. Bovendien wordt het verdrag aangevuld met drie protocollen die betrekking hebben op specifieke vormen van georganiseerde misdaad:<sup>30</sup>

- Het Protocol inzake de voorkoming, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, met name van vrouwen en kinderen.
- Het Protocol tegen de smokkel van migranten over land, over zee en door de lucht.
- Het Protocol tegen de illegale vervaardiging van en handel in vuurwapens, onderdelen daarvan en munitie.

---

<sup>29</sup> ICAT: Call for Accelerated Action by 2025 to prevent and end child trafficking, p. 2.

<sup>30</sup> UNODC: UN Convention against Transnational Organized Crime and the Protocols thereto.

Als een staat partij wil worden bij een van de bovenstaande protocollen, moet hij eerst het hoofdverdrag (het UNTOC-verdrag) ratificeren. Momenteel zijn 194 staten partij bij dit verdrag.<sup>31</sup> Het doel van dit verdrag is de samenwerking te bevorderen om transnationale georganiseerde misdaad effectiever te voorkomen en te bestrijden.<sup>32</sup> Staten die dit verdrag hebben geratificeerd, verbinden zich ertoe een reeks maatregelen te nemen tegen transnationale georganiseerde misdaad, zoals: het creëren van nationale strafbare feiten (waaronder deelname aan een criminele organisatie, witwassen van geld, corruptie en belemmering van de rechtsgang), het creëren van een nieuw en verrijkend kader voor uitlevering, het ontvangen van rechtshulp en het betrekken van rechtshandavingssamenwerking in dat verband, en het bevorderen van opleiding en technische bijstand om de noodzakelijke capaciteit van nationale autoriteiten op te bouwen of te verbeteren. Het belang van dit verdrag is dat wanneer meerdere landen betrokken zijn bij een zaak van kinderhandel, dit ertoe leidt dat het strafrechtelijk onderzoek en de vervolging van het misdrijf niet alleen afhangen van nationale wetgeving, maar ook van internationale overeenkomsten.<sup>33</sup>

## **§ 2.2 Het Palermo Protocol**

Het Protocol ter voorkoming, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwen- en kinderhandel is het belangrijkste juridische instrument tegen mensenhandel. Dit Protocol werd in november 2000 door de VN aangenomen als onderdeel van het UNTOC-verdrag en trad in werking op 25 december 2003. Het UNODC is verantwoordelijk voor de implementatie ervan en biedt staten praktische ondersteuning bij het opstellen van wetgeving, het ontwikkelen van uitgebreide nationale strategieën ter bestrijding van mensenhandel en het beschikbaar stellen van middelen voor de implementatie ervan. Het is het eerste juridisch bindende instrument met een internationaal erkende definitie van mensenhandel. Deze definitie is een cruciaal instrument voor de identificatie van slachtoffers, of het nu mannen, vrouwen of kinderen zijn, en voor het onderzoeken van alle vormen van uitbuiting die mensenhandel vormen.<sup>34</sup> Het Palermo Protocol is belangrijk omdat het een gedeelde rechtsgrondslag biedt voor wetgeving die mensenhandel in verschillende landen strafbaar stelt. Het helpt landen samen te werken bij de aanpak van misdrijven

---

<sup>31</sup> Art. 37 lid 2 UNTOC.

<sup>32</sup> Art. 1 UNTOC.

<sup>33</sup> Rijken 2003, p. 282.

<sup>34</sup> UNODC: The Protocol for Human Trafficking 2025.

die vaak de landsgrenzen overschrijden. Dit is niet alleen enorm nuttig geweest om daders voor de rechter te brengen, maar ook om uitbuiting en de slachtoffers ervan te definiëren en te identificeren. Vanuit het perspectief van kinderrechten heeft dit de weg vrijgemaakt voor betere identificatie en bescherming van uitgebuite kinderen, evenals voor gespecialiseerde ondersteuning. Suriname heeft dit Protocol op 25 mei 2007 geratificeerd. Het Palermo Protocol verplicht de ratificerende staten om mensenhandel te voorkomen en te bestrijden, slachtoffers te beschermen, rechtsbijstand te verlenen en de samenwerking tussen staten te bevorderen om de doelstellingen ervan te bereiken.<sup>35</sup> Wat het Protocol betreft moet het antwoord zijn dat prostituees ook slachtoffer van mensenhandel kunnen worden: of iemand zich eerder met prostitutie heeft beziggehouden of wist dat hij of zij dat zou worden, is irrelevant als aan alle elementen van de definitie is voldaan, namelijk de aanwezigheid van een van de handelingen, het gebruik van een van de dwang- of misleidende middelen en de intentie om anderen tot prostitutie te dwingen of anderszins seksueel uit te buiten. Elke andere conclusie zou in strijd zijn met het internationaal recht inzake de mensenrechten. De relevantie van de wetgeving inzake mensenrechten wordt benadrukt in de preambule van het Palermo Protocol, waarin in artikel 2 lid b “de bescherming en bijstand aan slachtoffers van dergelijke mensenhandel, met volledige eerbiediging van hun mensenrechten” als een van de doelstellingen wordt genoemd. Bovendien zou dit in strijd zijn met de intenties die tijdens de onderhandelingen zijn geuit. Ten slotte bevat het Protocol zelf een non-discriminatieclausule. Volgens artikel 14 lid 2 van het Palermo Protocol moeten de interpretatie en toepassing van de in dit Protocol voorziene maatregelen in overeenstemming zijn met de internationale beginselen van non-discriminatie.<sup>36</sup>

### **§ 2.2.1 Verplichtingen van staten onder het Palermo Protocol**

Het Palermo Protocol verplicht de lidstaten om kinderhandel te voorkomen en te bestrijden en ervoor te zorgen dat deze kindslachtoffers hulp en bescherming krijgen met volledige eerbiediging van hun rechten. Het vereist tevens dat lidstaten samenwerken om deze doelen te bereiken.<sup>37</sup> Staten die partij zijn bij het Palermo Protocol zijn ook verplicht om de handelingen beschreven in

---

<sup>35</sup> UNODC: Trafficking in Persons Protocol.

<sup>36</sup> Wijers 2005, p. 12.

<sup>37</sup> Art. 2 Palermo Protocol.

artikel 3 van het Protocol te bestraffen wanneer dit opzettelijk wordt gepleegd, alsook de poging tot, medeplichtigheid aan, en organisatie of aanzetting tot het plegen van een strafbaar feit vastgesteld overeenkomstig artikel 5 lid 1 in samenhang met artikel 5 lid 2 van het Protocol.

Artikel 6 lid 3 van het Palermo Protocol bevat met name een lijst van ondersteunende maatregelen die bedoeld zijn om het lijden en de schade die aan de slachtoffers worden toegebracht te verminderen en hun herstel en revalidatie te bevorderen. Naast het doel om de impact op slachtoffers te beperken, zijn er nog andere praktische redenen waarom dit zou moeten gebeuren. Eén daarvan is het bieden van hulp, onderdak en bescherming aan slachtoffers, waardoor de kans groter wordt dat zij bereid zijn om samen te werken met, en assistentie te verlenen aan onderzoekers en officieren van justitie. Deze ondersteuning en bescherming mogen echter niet losstaan van de deelname van het slachtoffer aan een juridische procedure.<sup>38</sup>

Artikel 6 van het Protocol vormt een aanvulling op het bredere artikel 25 van het Verdrag tegen transnationale georganiseerde misdaad, dat een algemene bepaling bevat over de bescherming van slachtoffers van misdrijven die onder dit verdrag vallen.

De verplichte bepalingen in artikel 8 van het Palermo Protocol omvatten verplichtingen voor staten, waaronder:

- Het faciliteren en accepteren van de terugkeer van slachtoffers die hun onderdanen zijn of op het moment van binnenkomst in de ontvangende staat recht op permanent verblijf op hun grondgebied hadden, met inachtneming van hun veiligheid (artikel 8 lid 1 Palermo Protocol).
- Zonder redelijke vertraging verifiëren of slachtoffers van mensenhandel hun onderdanen zijn of een recht op permanent verblijf hebben, wanneer de ontvangende staat daarom verzoekt, en de nodige reisdocumenten voor hun terugkeer uitgeven (artikel 8 lid 3 Palermo Protocol).
- Artikel 8 lid 2 van het Protocol vereist dat bij repatriëring van slachtoffers rekening wordt gehouden met hun veiligheid.

---

<sup>38</sup> UNODC: Principles of Victim Assistance 2008: chapter 8: Tool 8.1, p .375.

- Artikel 8 lid 4 van het Protocol vereist dat een staat waarnaar een van zijn onderdanen of permanente inwoners wordt gerepatrieerd, op verzoek de benodigde reis- of identiteitsdocumenten verstrekt.

Er moeten passende maatregelen worden genomen om de samenwerking tussen landen te verbeteren, inclusief de landen van herkomst. Door het opzetten en in stand houden van faciliteiten, programma's, projecten en activiteiten ter bescherming van slachtoffers, bieden deze principes een duidelijke basis voor een terugkeer- en re-integratiesysteem dat de rechten van slachtoffers van kinderhandel waarborgt.<sup>39</sup>

In de praktijk werkt Suriname samen met internationale organisaties om kinderhandel te bestrijden, zoals de IOM, UNODC, UNHCR en UNICEF. De praktische uitvoering van deze samenwerking is de verantwoordelijkheid van de afdeling TIP van het Korps Politie Suriname.<sup>40</sup>

### **§ 2.2.2 Obstakels bij de toepassing en naleving van het Palermo Protocol**

De naleving en toepassing van het Palermo Protocol verschilt aanzienlijk tussen de verdragsluitende partijen. Er bestaat internationale onenigheid over de brede definitie van mensenhandel in artikel 3 van het Protocol, wat ertoe heeft geleid dat lidstaten hun eigen definities hebben ontwikkeld. De naleving en toepassing van het Palermo Protocol verschilt aanzienlijk tussen de verdragsluitende partijen. Er bestaat internationale onenigheid over de brede definitie van mensenhandel in artikel 3 van het Protocol, wat ertoe heeft geleid dat lidstaten hun eigen definities hebben ontwikkeld. Artikel 5 van het Protocol vereist dat elke verdragsluitende staat de definitie van mensenhandel vaststelt en wetgeving implementeert die de strafbaarstelling van mensenhandel waarborgt. Veel staten hebben echter in hun nationale wetgeving definities aangenomen die restrictiever zijn dan die in het Protocol. Dit betekent dat deze staten niet zoveel mensenhandelaars kunnen vervolgen of veroordelen als de definitie van het Palermo Protocol toestaat, wat een directe schending van het Protocol vormt.<sup>41</sup> Bestemmingslanden die financieel instabiel zijn, hebben ook moeite met het financieren van de ontwikkeling en handhaving van effectieve wetgeving tegen mensenhandel. Deze landen kunnen echter eenvoudigweg de definitie

---

<sup>39</sup> UNODC: Obligations of States 2008: chapter 7: Tool 7.4, p. 345.

<sup>40</sup> Interview met Inspecteur J. Kartadiwirja (Hoofd van de TIP-afdeling), 4 augustus 2025.

<sup>41</sup> Seideman 2015, p. 3-4.

van artikel 3 letterlijk in hun wetgeving opnemen om effectief aan de wet te voldoen, er is dus geen excuus voor landen om niet-conforme wetgeving tegen mensenhandel te voeren. Bovendien zouden bestemmingslanden hun focus moeten verbreden van het opsporen van slachtoffers van mensenhandel naar het vervolgen en veroordelen van de mensenhandelaars en de mannelijke klanten die de vraag naar seksslaven creëren. Zonder de dreiging van arrestatie of veroordeling zijn er geen afschrikkende factoren voor degenen die mensenhandel bevorderen. Dit alles moedigt daders aan om juist deze misdaden te begaan.<sup>42</sup> Hoewel internationale organisaties en individuele overheden ernaar streven accurate gegevens te verzamelen over mensenhandel en de bijbehorende wetgeving, bevatten hun rapporten vaak onjuiste en misleidende informatie. Sommige van deze rapporten staan staten toe om zelf informatie te verzamelen en te rapporteren over maatregelen tegen mensenhandel, wat vaak resulteert in vervalste gegevens. Maatschappelijke druk, bijvoorbeeld in samenlevingen waar vrouwen een zeer lage positie innemen, kan ertoe leiden dat overheden problemen zoals mensenhandel of gedwongen prostitutie negeren. Dit leidt uiteraard tot onjuiste informatie over de mensenhandelmarkten in deze landen. Sommige landen vrezen dat het volledig strafbaar stellen van seksuele diensten, inclusief vrijwillige prostitutie, de markt verder zou ondermijnen, waardoor regulering en controle nog moeilijker worden. Omdat wetgeving met betrekking tot prostitutie onder de jurisdictie van individuele staten valt, kan geen enkele internationale instantie landen dwingen prostitutie strafbaar te stellen. Als gevolg hiervan blijft een groot deel van de markt en de informatie daarover verborgen of onduidelijk.

Ondanks de problemen en klachten over het Palermo Protocol is het document zelf geen inherent slechte wetgeving. Het is alomvattend en inclusief en zou, indien gehandhaafd, een veelbelovende verbetering kunnen zijn in het verminderen of voorkomen van het wereldwijde probleem van mensenhandel. De belangrijkste problemen met het Protocol zijn in feite niet de problemen met het Protocol zelf. Het gebrek aan handhaving en naleving van het Protocol zijn de belangrijkste redenen voor het mislukken ervan. Hoewel er veel problemen bestaan met zowel de handhaving als de naleving van het Palermo Protocol, kunnen individuele staten maatregelen nemen om de effectiviteit van hun strijd tegen mensenhandel te vergroten.<sup>43</sup> Ook Suriname ondervindt obstakels bij de handhaving van het Protocol en de bestrijding van mensenhandel. Verschillende factoren

---

<sup>42</sup> Seideman 2015, p. 6.

<sup>43</sup> Seideman 2015, p. 11-12.

staan dit in de weg. De uitgestrekte geografie en de open grenzen met buurlanden zoals Guyana, Frans-Guyana en Brazilië maken het moeilijk om mensenhandel en -smokkel op te sporen. Onvoldoende financiering voor de bestrijding van mensenhandel vormt eveneens een belemmering. Dit gebrek aan financiering verhindert dat organisaties zoals ngo's zich volledig kunnen richten op de aanpak van dit probleem.<sup>44</sup>

### **§ 2.3 Het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind**

Het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) is een kinderrechtenverdrag dat de burgerlijke, politieke, economische, sociale, culturele en gezondheidsrechten van kinderen vastlegt. Dit verdrag werd op 20 november 1989 door de Verenigde Naties aangenomen. Suriname ratificeerde het verdrag op 1 maart 1993 en verplichtte zich daarmee tot de handhaving van deze rechten. Het is het meest geratificeerde mensenrechtenverdrag in de geschiedenis. Het heeft regeringen geïnspireerd om wetten en beleid te veranderen en te investeren, zodat meer kinderen eindelijk de gezondheidszorg en voeding krijgen die ze nodig hebben om te overleven en zich te ontwikkelen. Het heeft ook geleid tot betere bescherming van kinderen tegen geweld en uitbuiting. Het verdrag garandeert ook dat kinderen de kans krijgen om hun stem te laten horen en actief deel te nemen aan de samenleving. Ondanks de vooruitgang is het IVRK nog steeds niet volledig geïmplementeerd of algemeen bekend en begrepen. Miljoenen kinderen worden nog steeds geconfronteerd met schendingen van hun rechten, doordat ze geen adequate gezondheidszorg, voeding, onderwijs en bescherming tegen geweld krijgen. Kinderen worden van school gestuurd, gedwongen gevaarlijk werk te doen, te trouwen, mee te vechten in oorlogen of opgesloten in gevangenissen die speciaal voor volwassenen zijn bedoeld, waardoor hun kindertijd wordt verkort.<sup>45</sup> Het verdrag stelt ook dat kinderen, vanwege hun kwetsbaarheid, het volgende nodig hebben:

- De urgentie van juridische en andere beschermingsmaatregelen voor en na de geboorte.
- Het belang van het respecteren van de normen en waarden van de gemeenschap van het kind.
- De behoefte aan speciale zorg en bescherming.

---

<sup>44</sup> Interview met Inspecteur J. Kartadiwirja (Hoofd van de TIP-afdeling), 4 augustus 2025.

<sup>45</sup> UNICEF: Verdrag inzake de Rechten van het Kind.

- De primaire verantwoordelijkheid van ouders voor zorg en bescherming.
- De cruciale rol van internationale samenwerking bij de bescherming van kinderrechten.

Het verdrag verplicht lidstaten om een kind aparte rechtsbijstand te verlenen in elk juridisch geschil met betrekking tot hun zorg en vereist dat de mening van het kind in dergelijke gevallen wordt gehoord, zoals bepaald in artikel 12 van het IVRK. Het verdrag verbiedt tevens de doodstraf voor kinderen.<sup>46</sup> Volgens het Kinderrechtenverdrag zijn overheden ook verplicht om in de basisbehoeften van kinderen te voorzien en hen te helpen hun volledige capaciteit te bereiken.<sup>47</sup>

Om kinderen extra bescherming te bieden, hebben de Verenigde Naties het IVRK aangevuld met drie Facultatieve protocollen.<sup>48</sup>

1. Facultatief Protocol bij het Kinderrechtenverdrag: over de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie.
2. Facultatief Protocol over de betrokkenheid van kinderen bij gewapende conflicten.
3. Facultatief Protocol inzake een communicatieprocedure.

Het VN-Comité voor de Rechten van het Kind (CRC) heeft geconcludeerd dat kinderhandel en kinderprostitutie rechtstreeks verband houden met zowel artikel 34 als artikel 35 van het IVRK. Hoewel het Comité zich voornamelijk heeft gericht op kinderhandel voor seksuele uitbuiting, erkent het ook (en in toenemende mate) het fenomeen van kinderhandel voor economische uitbuiting, waaronder dwangarbeid en kinderhandel met het oog op adoptie.<sup>49</sup>

## § 2.4 Het IAO -Verdrag nr. 182

Verdrag nr. 182 van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) is het verdrag betreffende het verbod van de ergste vormen van kinderarbeid en de onmiddellijke actie met het oog op de afschaffing ervan. Dit verdrag werd op 17 juni 1999 in Genève aangenomen door het Uitvoerend Comité van de IAO en trad in werking na ratificatie door het Uitvoerend Comité. Het is een van

---

<sup>46</sup> Art. 37 IVRK.

<sup>47</sup> Art. 3 IVRK.

<sup>48</sup> Facultatieve protocollen – kinderrechten.nl.

<sup>49</sup> Gallagher 2010, p. 127.

de snelst geratificeerde IAO-verdragen in de geschiedenis. Suriname heeft dit verdrag op 12 april 2006 geratificeerd.

Het verdrag roept op tot de preventie en uitbanning van ernstige vormen van kinderarbeid, exclusieve slavernij, gedwongen arbeid en kinderhandel. Het is van toepassing op kinderen jonger dan 18 jaar die betrokken zijn bij gewelddadige conflicten, prostitutie, pornografie, illegale activiteiten waaronder drugshandel en het uitvoeren van gevaarlijk werk.<sup>50</sup> Het totale aantal kinderen dat kinderarbeid verricht, is tussen 2020 en 2024 met meer dan 22 miljoen gedaald, en het aantal kinderen dat gevaarlijk werk verricht, is zelfs met 25 miljoen afgenomen. Ondanks deze vooruitgang werken veel kinderen nog steeds in mijnen, fabrieken of op het land om te overleven. Na uitgebreid onderzoek naar kinderarbeid concludeerde de IAO dat het noodzakelijk was om de bestaande verdragen over kinderarbeid te versterken. Verdrag nr. 182 hielp de internationale aandacht te vestigen op de urgentie van actie om de ergste vormen van kinderarbeid als prioriteit uit te bannen, terwijl de langetermijndoelstelling van het effectief uitbannen van alle kinderarbeid behouden bleef. Bovendien verplicht het verdrag landen om onmiddellijke, effectieve en tijdgebonden maatregelen te nemen om de ergste vormen van kinderarbeid met spoed uit te bannen.<sup>51</sup>

Suriname staat nog steeds voor diverse uitdagingen in de strijd tegen kinderarbeid. Eén van de meest zichtbare vormen van kinderarbeid is de economische activiteit van kinderen op straat. Kinderen, vaak niet ouder dan 10 jaar, verkopen fruit langs drukke straten. Deze kinderen worden uitgebuit door hun eigen ouders of voogden, die vaak in de buurt wonen en het fruit verpakken voor de verkoop. Deze activiteiten vinden plaats gedurende en na schooluren. Het rapport 'Findings on the Worst Forms of Child Labour', concludeert dat kinderarbeid in de ergste vormen voorkomt, waaronder commerciële sekswerk, soms als gevolg van kinderhandel, ook in informele mijnkampen in het afgelegen binnenland van Suriname. Verdere bevindingen in dit rapport wijzen erop dat voornamelijk jongens tewerkgesteld zijn in kleinschalige goudmijnen, waar ze zware

---

<sup>50</sup> Art. 2 jo. art. 3 ILO-verdrag nr. 182.

<sup>51</sup> ILO-Convention 182 over de ergste vormen van kinderarbeid: Uitdagingen voor de toepassing ervan in Latijns-Amerika 2024.

lasten dragen en risico lopen op blootstelling aan kwik, geluidsoverlast, extreme temperaturen en instortende zandbanken.<sup>52</sup>

### **Tussenconclusie**

Geconcludeerd kan worden dat deze internationale verdragen belangrijke instrumenten zijn in de strijd tegen kinderhandel en dat ze de rechten van kinderen beschermen. De naleving en toepassing van het Palermo Protocol door de lidstaten worden echter als obstakels ervaren, met name de brede definitie van artikel 3 van het Palermo Protocol. Lidstaten hebben beperkte definities van het Palermo Protocol in hun nationale wetgeving opgenomen, waardoor het moeilijk is daders te vervolgen of te veroordelen. Financieel instabiele bestemmingslanden hebben moeite met de financiering van de ontwikkeling en handhaving van effectieve wetgeving tegen mensenhandel. Suriname staat ook voor uitdagingen in de praktische strijd tegen kinderhandel vanwege de uitgestrekte geografie, de open grenzen en de ontoereikende financiering voor de bestrijding van kinderhandel. Het gebrek aan handhaving van deze wetgeving moedigt daders alleen maar aan om door te gaan.

Het volgende hoofdstuk bespreekt de situatie rond kinderhandel in Suriname en de belangrijkste autoriteiten die betrokken zijn bij de aanpak, het onderzoek, de vervolging en de bescherming van slachtoffers van kinderhandel.

---

<sup>52</sup> Suriname Onderzoek naar Kinderarbeid 2017, p. 9-10.

## **Hoofdstuk 3 Kinderhandel in Suriname**

Uit de voorgaande hoofdstukken is gebleken dat kinderhandel ook in Suriname voorkomt. De COVID-19-pandemie verhoogde het risico op mensen- en kinderhandel voor lager opgeleiden die geen werk konden vinden. De verslechterende economische omstandigheden hebben ertoe geleid dat meer vrouwen en meisjes zich tot prostitutie wendden om extra inkomsten te verdienen. Dit leidde ook tot een toename van het aantal slachtoffers van mensen- en kinderhandel, waaronder handel binnen het gezin. In 2023 meldde de overheid dat 5.000 kinderen, voornamelijk in het binnenland van Suriname na de versoepeling van de pandemiemaatregelen de school hadden verlaten om hun ouders te helpen, waardoor ze kwetsbaar werden voor kinderhandel.<sup>53</sup> In dit hoofdstuk wordt dieper ingegaan op kinderhandel in Suriname en de verschillende aspecten van het bestrijden, beschermen en opvangen van slachtoffers. De bevindingen van het empirisch onderzoek zijn verwerkt in de betreffende paragrafen.

### **§ 3.1 De situatie van kinderhandel in Suriname**

Suriname is zowel een doorvoer- als bestemmingsland voor mensen- en kinderhandel, waaronder de sekshandel van vrouwen en meisjes uit het Caribisch gebied (voornamelijk Cuba, de Dominicaanse Republiek, Haïti), Brazilië en Venezuela. Mensenhandelaren richten zich voornamelijk op vrouwen en kinderen voor seksuele uitbuiting en laaggeschoolde arbeid, met name in mijngebieden diep in het binnenland. Vrouwen en meisjes worden seksueel uitgebuit in mijnbouwkampen en worden vaak gedwongen te werken in bordelen, bars en stripclubs. Uit diverse rapporten blijkt dat de meeste van deze meisjes en vrouwen werden gelokt met valse beloftes over werk in de horeca, zonder te beseffen dat ze gedwongen zouden worden tot prostitutie. De economische neergang als gevolg van de COVID-19-pandemie heeft vrouwen onevenredig hard getroffen en hun risico op mensenhandel vergroot. Laaggeschoolde personen en gemarginaliseerde groepen die moeite hebben om werk te vinden, zijn bijzonder kwetsbaar voor mensenhandel. Bovendien heeft de economische crisis ertoe geleid dat meer volwassenen zich tot prostitutie wendden om meer inkomsten te verdienen, wat ook heeft bijgedragen aan een toename van mensenhandel. Sommige van deze slachtoffers komen in de hoofdstad terecht, waar de daders

---

<sup>53</sup> Trafficking in Persons Report Suriname 2025.

hen verkopen aan clubeigenaren die hen eten en onderdak bieden in ruil voor gedwongen arbeid en prostitutie.<sup>54</sup> Deze zaak speelde zich onlangs af (30 oktober 2025) en betrof de arrestatie van een echtpaar (van Surinaamse en Cubaanse afkomst). Het onderzoek bracht aan het licht dat twee Cubaanse vrouwen werden gedwongen en bedreigd om seksuele handelingen te verrichten in een bekende nachtclub in Paramaribo. De vrouwen werden gedwongen al hun inkomsten aan het echtpaar af te staan. Vanwege een opgelegde schuld werden ze gedwongen en onder druk gezet om deze seksuele handelingen met klanten te verrichten.

Een van de grootste uitdagingen op het gebied van migratie is het illegale verblijf van migranten nadat hun visum is verlopen. Het Ministerie van Arbeid, Werkgelegenheid en Jeugdzaken heeft daarom, samen met de Vreemdelingenpolitie en de Arbeidsinspectie, strengere maatregelen genomen om migratiestromen te controleren, beter te reguleren en de impact van illegaal verblijf op de samenleving te verminderen. Dit betekent dat artikel 12 van het Protocol (dat staten verplicht reisdocumenten te controleren en ervoor te zorgen dat deze niet gemakkelijk kunnen worden vervalst) in de praktijk wordt toegepast. De naleving hiervan is echter een uitdaging in Suriname, omdat deze migranten ook illegaal de grens oversteken en het binnenland in trekken, met name naar de illegale goudvelden, waardoor het voor de autoriteiten moeilijk is hen op te sporen. Door de instabiliteit in hun thuisland wenden Haïtianen zich vaak tot smokkelaars, met name maffia-achtige buitenlandse groeperingen. Ondanks de recente pogingen om smokkel te bestrijden, wordt de grenscontrole nog steeds ondermijnd door corruptie bij politie, douane en grensbeambten. Bovendien ontwikkelt Nickerie zich tot een belangrijk knooppunt voor de smokkel van goederen, drugs, wapens en mensen door criminele organisaties. Speedboten (bekend als de Back Track-route) faciliteren de grootschalige smokkel van goederen, drugs, wapens en mensenhandel langs deze route. De autoriteiten zijn op de hoogte van de routes die criminele organisaties gebruiken, maar beschikken niet over de benodigde agenten en middelen om effectief in te grijpen.<sup>55</sup> Dit wijst erop dat de autoriteiten tekortschieten op het gebied van grensbeveiliging, wat betekent dat Suriname zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 11 lid 1 van het Palermo Protocol niet nakomt.

---

<sup>54</sup> D'Antilles & D'Ailleurs: Uncovering the Connections Sexual Exploitation, Genderbased-violence and Human Trafficking in Suriname, p. 9.

<sup>55</sup> D'Antilles & D'Ailleurs: Uncovering the Connections Sexual Exploitation, Genderbased-violence and Human Trafficking in Suriname, p. 14.

Terroristische netwerken in andere regio's hebben mensenhandelroutes gebruikt om agenten te infiltreren of om inkomsten te genereren via afpersing.<sup>56</sup> Ondanks dat landen internationale verdragen hebben geratificeerd en nationale wetgeving hebben aangenomen om kinderhandel te bestrijden, blijft het een wereldwijd probleem. De situatie wordt verergerd door een complexe reeks factoren, waaronder armoede, beperkte handhaving in afgelegen gebieden en de aanwezigheid van zowel interne als internationale smokkelroutes. Bovendien ervaren autoriteiten, waaronder de TIP-afdeling verschillende obstakels die het onderzoekswerk van de TIP-afdeling belemmeren, zoals de geografische ligging en de beperkte controle over de uitgestrekte en open grenzen.<sup>57</sup> Dit toont ons ook aan dat de grenscontrole van Suriname beperkt is en dat deze niet voldoet aan artikel 11 van het Palermo Protocol.

Artikel 334 en 249b WvSr tonen aan dat de gevangenisstraffen voor zowel mensenhandel als mensensmokkel voldoende hoog zijn om dit probleem aan te pakken. Dit bewijst duidelijk dat Suriname voldoet aan artikel 5 van het Protocol, dat deze misdrijven strafbaar stelt.

### **§ 3.2 De aanpak van kinderhandel**

Suriname heeft opnieuw de TIER 1-status behaald, waarmee het aantoonbaar voldoet aan de minimumnormen voor de bestrijding van mensenhandel. Het afgelopen jaar heeft Suriname het onderzoek geïntensiveerd, het aantal veroordelingen van mensenhandelaars verhoogd en automatische rechtsbescherming voor slachtoffers gegarandeerd. Daarnaast heeft het land nauw samengewerkt met regionale en internationale partners om vertaaldiensten aan slachtoffers te leveren en grensoverschrijdende samenwerking in de strijd tegen mensenhandel tot stand te brengen. Deze stappen tonen concrete vooruitgang en onderstrepen de vastberadenheid van Suriname om de hoogste normen te handhaven ter bescherming van kwetsbare groepen.

De volgende criteria tonen aan dat Suriname voldoet aan de verplichtingen van het Palermo Protocol:<sup>58</sup>

- Het vervolgen en veroordelen van mensenhandelaren: artikel 5 van het Palermo Protocol.

---

<sup>56</sup> OAS: Suriname Country Report 2025, p. 8.

<sup>57</sup> Interview met Inspecteur J. Kartadiwirja (Hoofd van de TIP-afdeling), 4 augustus 2025.

<sup>58</sup> U.S. Embassy in Suriname: Release of the 2025 Trafficking in Persons Report.

- Het starten van meer onderzoeken en het nemen van nieuwe maatregelen om slachtoffers automatisch juridische hulp te bieden: artikel 6 lid 2 van het Palermo Protocol.
- Het bieden van langdurige opvang en ondersteuning aan slachtoffers: artikel 6 lid 3 jo. lid 4 van het Palermo Protocol.
- Samenwerken met internationale partners om vertaaldiensten aan slachtoffers te verlenen: artikel 6 lid 3 sub b van het Palermo Protocol.
- Preventieve maatregelen implementeren om mensenhandel te bestrijden: artikel 9 van het Palermo Protocol.

Het rapport over mensenhandel benadrukt echter dat er nog steeds aanzienlijke uitdagingen bestaan. Hoewel er wetgeving is, schiet de handhaving tekort. Om deze Tier 1-status te behouden en verder te ontwikkelen, moet Suriname financiering verstrekken voor de bestrijding van mensenhandel en kinderhandel (artikel 9 van het Palermo Protocol), de opleiding van rechters en onderzoekers verbeteren en proactiever slachtoffers identificeren onder risicogroepen, waaronder migranten (artikel 10 lid 2 van het Palermo Protocol). Een grotere participatie van overlevenden, sterkere slachtofferbescherming tijdens rechtszaken (artikel 6 lid 1 jo lid 2 jo. lid 5 van het Palermo Protocol) en verbeterde monitoring en evaluatie zijn eveneens essentieel (artikel 9 lid 1 jo. lid 2 van het Palermo Protocol). ***Suriname moet zich inzetten voor de uitvoering van deze artikelen.***

Om kinderhandel in Suriname te bestrijden en te voorkomen, is het belangrijk de wet te handhaven en bewustmakingscampagnes te voeren, zoals vermeld in artikel 9 lid 2 van het Palermo Protocol.

Er zijn een aantal punten die aandacht verdienen:<sup>59</sup>

- Het in kaart brengen en monitoren van illegale grensovergangen, zoals de open grenzen van Suriname: ***artikel 11 lid 1 van het Palermo Protocol.***
- Betere identificatie van slachtoffers in kwetsbare gebieden, zodat het binnenland niet langer een plek wordt voor uitbuiting: ***artikel 10 lid 2 van het Palermo Protocol.***
- Effectieve databases opzetten, alles professioneel registreren en indienen: ***artikel 10 lid 1 van het Palermo Protocol.***

---

<sup>59</sup> Interview met Inspecteur J. Kartadiwirja (Hoofd van de TIP-afdeling), 4 augustus 2025.

- Slachtofferbescherming professionaliseren: *artikel 6 jo. artikel 10 lid 2 van het Palermo Protocol*.
- Verplichte trainingen voor overheidsfunctionarissen, zoals leraren, uitbreiden: *artikel 10 lid 2 van het Palermo Protocol*.

De afdeling Voorlichting (behoort tot afdeling Jeugdzaken) voert bewustwordingscampagnes uit op diverse scholen, zowel binnen als buiten Paramaribo. Deze acties worden in verschillende wijken uitgevoerd in samenwerking met buurtmanagers, eenheden Huiselijk Geweld en buurtorganisaties. Indien tijdens deze acties onregelmatigheden worden geconstateerd, worden repressieve maatregelen genomen.<sup>60</sup> Hoewel dit in de praktijk wellicht voldoende lijkt, is dat niet het geval. Het binnenland is afgelegen en moeilijk toegankelijk voor de autoriteiten, waardoor de bewustmakingscampagne kwetsbare groepen niet bereikt, met name degenen die diep in het binnenland wonen. Bijgevolg wordt deze groep vaak over het hoofd gezien en wordt zij slachtoffer van deze misdaad. Hoewel de regering voldoet aan haar verplichting krachtens *artikel 9 lid 2 jo. lid 3* van het *Protocol* om een bewustmakingscampagne met het maatschappelijk middenveld te voeren, is deze campagne grotendeels ineffectief gebleken vanwege de moeilijkheid om deze slachtoffers te identificeren en te beschermen. Dit toont duidelijk aan dat de bewustwording in Suriname onvoldoende is.<sup>61</sup>

### **§ 3.2.1 De opsporing en vervolging van kinderhandel**

De afdeling Trafficking in Persons (TIP) van het Korps Politie Suriname is de instantie die landelijke onderzoeken uitvoert naar mensenhandel en kinderhandel, met een slachtoffergerichte aanpak. Ze verwerken zoveel mogelijk informatie die kan leiden tot de vrijlating van de slachtoffers en zorgen ervoor dat dit misdrijf wordt onderzocht, zodat de daders worden vervolgd. De TIP-afdeling werkt samen met diverse ngo's om slachtoffers te ondersteunen, onder meer door vrouwelijke politieagenten aan te stellen om vrouwelijke slachtoffers bij te staan tijdens onderzoeken. Dit toont aan dat de TIP-afdeling artikel 6 lid 4 van het Palermo Protocol (dat staten verplicht rekening te houden met de leeftijd, het geslacht en de specifieke behoeften van kinderen)

---

<sup>60</sup> Interview met Inspecteur G. Vyent (Hoofd van de afdeling Jeugdzaken), 8 december 2025.

<sup>61</sup> Art. 9 lid 2 jo. art. 9 lid 3 Palermo Protocol.

toepast en handhaaft. Naast de TIP-afdeling speelt ook het Openbaar Ministerie (OM) een cruciale rol in de strijd tegen kinderhandel. Het OM is belast met de handhaving van het strafrecht en de overige bij wet vastgestelde taken. Deze kerntaak van het OM bestaat uit drie onderdelen: de opsporing, de vervolging van strafbare feiten en het toezicht op de tenuitvoerlegging van strafvonnissen en -beschikkingen. Binnen het OM is een groep van officieren van justitie betrokken bij de bestrijding van kinderhandel en -smokkel. Om burgers in staat te stellen vertrouwelijk melding te maken van vermoedelijke mensenhandel, inclusief kinderhandel, heeft het OM een nieuw e-mailadres (mensenhandel.parket@gmail.com) geopend, specifiek voor tips en informatie. Dit e-mailadres vormt een aanvulling op bestaande meldpunten, zoals de tiplijn 155, de TIP-afdeling, de website (www.menshasu.org) en de slachtoffersloket van het OM, en biedt een extra manier om vermoedelijke mensenhandel en kinderhandel te melden.

Het onderzoek naar kinderhandel begint wanneer de TIP-afdeling een melding ontvangt van een (vermoedelijk) minderjarig slachtoffer, bijvoorbeeld via de politie, sociale media of de officiële TIP-website. Vervolgens voert de afdeling TIP een screening uit om de melding te verifiëren en vast te stellen of er daadwerkelijk sprake is van mensenhandel of -smokkel eventueel kinderhandel en kindersmokkel. Als na onderzoek blijkt dat het incident geen mensenhandel of kinderhandel betreft, worden de zaken doorverwezen naar de bevoegde autoriteiten:

- Illegale Immigratie: naar de Immigratiedienst.
- Arbeidsgeschillen: naar de Arbeidsinspectie.
- Zedendelicten: naar de afdeling Jeugdzaken. Binnen de afdeling Jeugdzaken zijn alle medewerkers opgeleid tot gekwalificeerde jeugdrechercheurs. De training is uitgebreid en gebaseerd op alle criteria met betrekking tot de omgang met slachtoffers van een zedendelict.<sup>62</sup>

Tijdens het onderzoek worden de rechten van het kind gewaarborgd: veiligheid en onderdak. De identiteit van het kind wordt niet bekendgemaakt, alleen betrokkenen bij de TIP-afdeling weten wie het kind is. Dit betekent dat *artikel 6 lid 1* (bescherming van de identiteit van het slachtoffer), in samenhang met *lid 3 sub a* (passende huisvesting) en *lid 5* (waarborging van de fysieke veiligheid van slachtoffers) *van het Palermo Protocol*, in de Surinaamse praktijk tijdens het onderzoek wordt toegepast en nageleefd. Nadat verdachten zijn aangehouden, draagt de TIP-

---

<sup>62</sup> Interview met Inspecteur G. Vyent (Hoofd van de afdeling Jeugdzaken), 8 december 2025.

afdeling de zaken over aan het OM. Het OM coördineert de strafzaak en handelt het verdere traject af. Zij vervolgen de daders en eisen straffen. Naarmate het onderzoek vordert, zal het gedrag van het slachtoffer ook zijn bereidheid tot medewerking aantonen. Slachtoffers kunnen zich ook terugtrekken, daarom wil de afdeling TIP zo snel mogelijk hun vertrouwen winnen.<sup>63</sup> Kinderhandel is over het algemeen moeilijk op te sporen en daardoor moeilijk te vervolgen. Kinderhandelaren richten zich op kwetsbare kinderen die mogelijk nooit als vermist worden opgegeven. Ten tweede worden de technieken van kinderhandelaren steeds complexer en bestaan er goed georganiseerde netwerken die voor de politie vaak moeilijk te infiltreren en te ontmantelen zijn. Dit wordt verergerd door het gebruik van het dark web door kinderhandelaren. Dark websites zijn moeilijk toegankelijk, waardoor kinderhandel moeilijk te detecteren is en netwerken van kinderhandelaren moeilijk in kaart te brengen en te volgen zijn.

Het transnationale karakter van kinderhandel brengt extra uitdagingen met zich mee voor de vervolging. Kinderhandelnetswerken kunnen zich uitstrekken over meerdere landen, rechtsgebieden en rechtssystemen.<sup>64</sup> Kinderhandel is overigens een strafbaar feit, wat betekent dat het OM niet hoeft te wachten op een aangifte om de misdaad te vervolgen. Dit voldoet aan de eisen van *artikel 5 van het Palermo Protocol*, dat staten verplicht maatregelen te nemen om dit misdrijf strafbaar te stellen.

### § 3.2.2 De bescherming van kindslachtoffers

Een kind dat slachtoffer is geworden van een seksueel misdrijf heeft de nodige ondersteuning van een kinderpsycholoog nodig om het trauma te verwerken.

De psycholoog moet er ook voor zorgen dat het kind zich in een veilige omgeving bevindt. Om te voorkomen dat het kind opnieuw slachtoffer wordt, is het belangrijk om het kind hierover voor te lichten. Vervolgens moet het Bureau Slachtofferhulp ondersteuning bieden en betrokken zijn bij het vervolgproces (voor het gezin) en moet er ook monitoring plaatsvinden. Dit waarborgt dat de afdeling Jeugdzaken voldoet aan *artikel 9 lid 1 sub b van het Palermo Protocol*, dat staten verplicht om, in overeenstemming met het Protocol, maatregelen te nemen om te voorkomen dat

---

<sup>63</sup> Interview met Inspecteur J. Kartadiwirja (Hoofd van de TIP-afdeling), 4 augustus 2025.

<sup>64</sup> Improve Human Trafficking Investigations - babelstreet.com.

kinderen opnieuw slachtoffer worden. De afdeling Jeugdzaken beschermt kinderen en jongeren van 0 tot en met 17 jaar. Deze leeftijdsgroep omvat slachtoffers van seksueel misbruik die bij de afdeling worden gemeld. Volgens de afdeling is dit moeilijk in cijfers uit te drukken. Vanuit een situatie buiten de controle van de afdeling kan de leeftijdsgroep worden beschouwd als 0 tot en met 12 jaar. De afdeling Jeugdzaken werkt samen met het Bureau Familierechtelijke Zaken als het gaat om de ontwikkeling en bescherming van kinderen, in overeenstemming met een van de doelstellingen van het Palermo Protocol, met name artikel 2 lid b. Daarnaast werkt Jeugdzaken nauw samen met de afdeling Digitale Recherche van de politie om informatie over grooming te verzamelen. De nodige informatie over dit onderwerp wordt bovendien verstrekt op scholen en via de Facebookpagina van de afdeling Voorlichting. Als een kind slachtoffer wordt, wordt het direct begeleid bij het doen van aangifte.<sup>65</sup> Daarbij voldoet de afdeling aan artikel 6 lid 2 door informatie te verstrekken over relevante juridische procedures en aan artikel 9 lid 2 van het Protocol door maatregelen te nemen zoals onderzoek, informatiecampagnes en mediacampagnes om mensenhandel te voorkomen en te bestrijden.

Om ervoor te zorgen dat een kind veilig en rustig is wanneer het met de politie over het misbruik moet praten, heeft de afdeling Jeugdzaken getrainde jeugdrechercheurs die het kind op zijn gemak stellen en vertrouwen opbouwen voordat ze overgaan tot het noodzakelijke verhoor. Rekening houdend met het feit dat dit plaatsvindt in een kindvriendelijke omgeving.<sup>66</sup> Daarmee voldoet de afdeling aan zijn verplichting krachtens het Palermo Protocol, met name artikel 6 lid 2 sub a, om informatie te verstrekken over relevante juridische procedures. De specifieke fysieke, psychologische en psychosociale schade die kinderen ondervinden en hun verhoogde kwetsbaarheid voor uitbuiting vereisen dat zij, wat betreft wetgeving, beleid, programma's en interventies, anders worden behandeld dan volwassen slachtoffers van mensenhandel. Dit wordt weerspiegeld in **artikel 6 lid 4 van het Protocol**, waarin is bepaald dat rekening moet worden gehouden met de leeftijd, het geslacht en de specifieke behoeften van kinderen. Kinderslachtoffers moeten passende bijstand en bescherming krijgen, en hun specifieke rechten en behoeften moeten volledig in aanmerking worden genomen. Slachtofferbescherming begint bij identificatie en strekt zich uit tot nazorg. Deze groep moet ook worden opgenomen in het ontwikkelen nationale

---

<sup>65</sup> Interview met Inspecteur G. Vyent (Hoofd van de afdeling Jeugdzaken), 8 december 2025.

<sup>66</sup> Interview met Inspecteur G. Vyent (Hoofd van de afdeling Jeugdzaken), 8 december 2025.

verwijzingsmechanisme.<sup>67</sup> De belangen van het kind moeten voorop staan bij alle maatregelen met betrekking tot slachtoffers van kinderhandel, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door bestuursorganen.

In het bijzonder, en in overeenstemming met het Palermo Protocol, mag bewijs van misleiding of dwang geen deel uitmaken van de definitie van mensenhandel wanneer de betrokken persoon een kind is. Artikel 2 lid b van het Protocol vereist dat slachtoffers van dergelijke mensenhandel worden beschermd en bijgestaan, met volledige eerbiediging van hun mensenrechten.<sup>68</sup> Daarnaast moeten er procedures zijn voor de snelle identificatie van kindslachtoffers van kinderhandel. Deze procedures zijn gedocumenteerd en worden gebruikt door de TIP-afdeling en de afdeling Jeugdzaken, maar in de praktijk worden deze slachtoffers niet snel geïdentificeerd. Kindslachtoffers mogen niet strafrechtelijk worden vervolgd of gestraft voor misdrijven die verband houden met hun kinderhandel. Bovendien moeten alle maatregelen ter bescherming van kinderen, inclusief slachtoffers van kinderhandel, gebaseerd zijn op de beginselen van het IVRK. Het eerste en belangrijkste beginsel is dat bij alle maatregelen die te maken hebben met kinderen (waaronder alle maatregelen die worden genomen ter bescherming tegen of ter bestrijding van kinderhandel), de belangen van het kind een primaire overweging moeten zijn, zoals bepaald in artikel 3 lid 1 van het verdrag.<sup>69</sup> Dit betekent niet dat de belangen van het kind de enige factor zijn die in aanmerking moet worden genomen, maar eerder dat verantwoordelijke autoriteiten die belangen de primaire overweging moeten geven (en geen hogere prioriteit moeten geven aan secundaire overwegingen). Anderen hebben het recht om hun rechten uit te oefenen zonder enige vorm van ongelijkheid, in het bijzonder ongelijkheid op basis van nationale, etnische of sociale afkomst. Dit betekent dat kinderen die van het ene land naar het andere worden verhandeld, het recht hebben hun rechten uit te oefenen in een land waarvan ze geen onderdaan zijn. Het andere beginsel betreft het recht van het kind om zijn of haar mening te uiten (*artikel 6 lid 2 sub b van het Protocol*) en om ervoor te zorgen dat deze in aanmerking wordt genomen, met name bij beslissingen van wettelijke instanties en niet-gouvernementele organisaties, zowel in het land van

---

<sup>67</sup> Nationaal rapporteur mensenhandel 2013, p. 21.

<sup>68</sup> Art. 2 lid b Palermo Protocol.

<sup>69</sup> Art. 3 lid 1 IVRK.

herkomst van het kind als in een ander land waarnaar of van waaruit een kind wordt verhandeld. Ook in dit opzicht voldoet Suriname aan de eisen van het Palermo Protocol.<sup>70</sup>

Het beginsel van het IVRK is dat kinderen recht op leven hebben en dat staten de plicht hebben hun overleving en ontwikkeling te waarborgen.<sup>71</sup> Naast het recht op meningsuiting hebben kinderen ook recht op vrijheid van vereniging en volledige deelname aan het culturele en artistieke leven, zoals vastgelegd in de artikelen 13 jo. 15 en 31 van het IVRK. In samenhang met artikel 12 van het IVRK worden deze rechten zo geïnterpreteerd dat kinderen het recht hebben om deel te nemen aan inspanningen om ervoor te zorgen dat hun rechten worden gerespecteerd, waaronder de ontwikkeling van beleid om kinderhandel te stoppen en degenen die zich daaraan schuldig maken te bestraffen.<sup>72</sup>

### **§ 3.2.3 Het opvangcentrum**

Suriname beschikt over zowel een permanente opvang als een tijdelijke opvang (een ruimte in het gebouw van de TIP-afdeling) voor slachtoffers van zowel mensen- als kinderhandel. Beide locaties zijn uitgerust met extra voorzieningen en benodigdheden, zoals matrassen, beddengoed, toiletartikelen en keukengerei, om slachtoffers niet alleen onderdak, maar ook een thuis te bieden. Een minderjarige die als slachtoffer is geïdentificeerd, wordt tijdelijk opgevangen. Als het onderzoek langer duurt, kan de TIP-afdeling het kind onderbrengen in een instelling, zoals de Stichting voor het Kind of Huize Tamara. Een buitenlands kind dat naar Suriname komt en geïdentificeerd wordt als slachtoffer van kinderhandel, kan, afhankelijk van de situatie, bij een pleeggezin of in een opvanghuis worden geplaatst. Deze omgeving biedt kinderen de mogelijkheid tot emotionele stabiliteit, socialisatie en leren van andere kinderen. De opvanghuizen bieden deze kinderen ook de mogelijkheid om naar school te gaan.<sup>73</sup> Maatschappelijk werkers bieden slachtoffers ondersteuning, zoals begeleiding, doktersbezoeken en het verstrekken van een dokterspas. De TIP-afdeling schakelt tevens jeugdpsychologen in om slachtoffers te begeleiden. Hiermee wordt voldaan aan de verplichting van Suriname onder het Palermo Protocol om kinderen

---

<sup>70</sup> OSCE: Child Trafficking and Child Protection: Ensuring that Child Protection Mechanisms Protect the Rights and Meet the Needs of Child Victims of Human Trafficking 2018, p. 21.

<sup>71</sup> Art. 6 IVRK.

<sup>72</sup> Art. 12 IVRK.

<sup>73</sup> Interview met Inspecteur J. Kartadiwirja (Hoofd van de TIP-afdeling), 4 augustus 2025.

te voorzien van geschikte huisvesting, onderwijs en zorg, overeenkomstig *artikel 6 lid 4*. Dit bevordert het herstel van kinderen en biedt speciale medische zorg en ondersteuning. De TIP-afdeling beoordeelt ook de omstandigheden van het kind en kan vervolgens een asielaanvraag indienen. Daarnaast identificeert de TIP-afdeling de ouders en neemt contact met hen op. Vervolgens wordt een vliegticket geregeld, waarna het kind wordt teruggestuurd naar het land van herkomst voor verdere ondersteuning. In dit opzicht voldoet Suriname aan de eisen van *artikel 8 van het Protocol*, waarin de terugkeer van het slachtoffer naar het land van herkomst zonder onnodige vertraging wordt besproken. De afdeling kan ook proberen een verblijfsvergunning voor het slachtoffer te verkrijgen als hij of zij niet langer naar het land van herkomst wil terugkeren. Hiermee voldoet Suriname aan *artikel 7 van het Protocol*, dat slachtoffers het recht geeft om tijdelijk of permanent in het land te verblijven. Veilige opvang, medische zorg, psychologische ondersteuning en juridische bijstand zijn essentieel om het herstel van slachtoffers van kinderhandel te bevorderen.

De veiligheid van het kind staat voorop. De TIP-afdeling moet de veiligheid gedurende het hele proces kunnen garanderen, nadat het kind uit zijn precare situatie is gehaald.<sup>74</sup>

---

<sup>74</sup> Interview met Inspecteur J. Kartadiwirja (Hoofd van de TIP-afdeling), 4 augustus 2025.

## Conclusie

Kinderhandel bestaat uit een netwerk van georganiseerde criminelen die kinderen en jongeren binnen of over de landsgrenzen rekruteren, vervoeren en uitbuiten. Deze kinderen worden op verschillende manieren uitgebuit die schadelijk zijn voor hun welzijn. Een verdrag tegen kinderhandel is het Palermo Protocol. Dit is een belangrijk Protocol dat kinderhandel voorkomt, bestrijdt en bestraft. Suriname is partij bij dit Protocol, wat betekent dat Suriname verplicht is de regels ervan in de nationale wetgeving op te nemen en na te leven.

Het doel van dit onderzoek is dan ook om de volgende onderzoeksvraag over kinderhandel te beantwoorden: ***“In hoeverre wordt het Palermo Protocol toegepast en nageleefd in de Surinaamse rechtspraak met betrekking tot kinderhandel?”***

Om de onderzoeksvraag te beantwoorden, wordt nagegaan indien het Palermo Protocol inderdaad wordt toegepast in de Surinaamse rechtspraak. Artikel 5 van het Protocol bepaalt dat elke staat verplicht is maatregelen te nemen om de in artikel 3 van het Protocol omschreven handelingen strafbaar te stellen. Dit is terug te vinden in de Surinaamse nationale wetgeving. De beoordeling is gebaseerd op artikel 334 WvSr, dat mensenhandel verbiedt, en artikel 249b WvSr, dat mensensmokkel verbiedt. Dit blijkt ook uit het feit dat Suriname zijn Tier 1-status behoudt in het Trafficking in Persons-rapport van 2025. De Surinaamse overheid voldoet aan diverse artikelen van het Palermo Protocol, namelijk:

- Vervolg en veroordeling van mensenhandelaars: artikel 5 van het Palermo Protocol.
- Intensivering van de controles en implementatie van nieuwe maatregelen om slachtoffers automatisch rechtsbijstand te verlenen: artikel 6 lid 2 van het Palermo Protocol.
- Bieden van langdurige opvang en ondersteuning aan slachtoffers: artikel 6 lid 3 jo. lid 4 van het Palermo Protocol.
- Samenwerking met internationale partners om slachtoffers vertaaldiensten te verlenen: artikel 6 lid 3 sub b van het Palermo Protocol.
- Implementatie van preventieve maatregelen ter bestrijding van mensenhandel: artikel 9 van het Palermo Protocol.
- Bescherming van de identiteit van slachtoffers: artikel 6 lid 1 van het Palermo Protocol.
- Waarborgen van de fysieke veiligheid van slachtoffers: artikel 6 lid 5 van het Palermo Protocol.

- Het recht op tijdelijk of permanent verblijf in het land: artikel 7 van het Palermo Protocol.
- Repatriëring van slachtoffers: artikel 8 van het Palermo Protocol.

Hoewel het Protocol in Suriname grotendeels wordt nageleefd en geïmplementeerd, ondervinden de justitiële autoriteiten die betrokken zijn bij de bestrijding van kinderhandel in de praktijk obstakels. Dit betekent dat de overheid de volgende artikelen niet naleeft:

- Beperkte expertise en training: Veel politieagenten die betrokken zijn bij slachtofferidentificatie hebben geen gespecialiseerde training gevolgd. Daardoor vinden ze het erg moeilijk om kinderhandel te herkennen. Een ander obstakel is het aantal politieagenten bij de TIP-afdeling. De afdeling telt slechts 15 agenten, wat erg weinig is vergeleken met het landelijk gemiddelde. Dit is niet in overeenstemming met artikel 10 lid 2 van het Palermo Protocol.
- Beperkte grenscontrole: De beperkte grenscontroles vergroten de bewegingsvrijheid van zowel kinderhandelaars als smokkelaars, waardoor de uitbuiting en illegale handel in kinderen kunnen voortduren. Dit is niet in overeenstemming met artikel 11 lid 1 van het Palermo Protocol.
- Controle van reisdocumenten: De autoriteiten werken samen om de controles aan te scherpen en strengere maatregelen te implementeren. Dit betekent dat ze het Protocol daadwerkelijk uitvoeren. Naleving is echter lastig in Suriname, omdat deze migranten ook illegaal de grens oversteken en landinwaarts trekken, met name naar de illegale goudvelden, waardoor het voor de autoriteiten moeilijk is om hen op te sporen. Dit is niet volledig in overeenstemming met artikel 12 van het Palermo Protocol.
- Bewustwordingscampagne: Doordat het binnenland afgelegen is en moeilijk toegankelijk voor de autoriteiten, worden de bewustmakingscampagne kwetsbare groepen niet bereikt, met name degenen die diep in het binnenland wonen. Bijgevolg wordt deze groep vaak over het hoofd gezien en wordt zij slachtoffer van deze misdaad. Hoewel de regering voldoet aan haar verplichting krachtens artikel 9 lid 2 jo. lid 3 van het Palermo Protocol om een bewustmakingscampagne met het maatschappelijk middenveld te voeren, is deze campagne grotendeels ineffectief gebleken vanwege de moeilijkheid om deze slachtoffers te identificeren en te beschermen.

Al deze knelpunten belemmeren de inspanningen van de autoriteiten om kinderhandel adequaat te bestrijden. Dit wijst erop dat er uitdagingen zijn bij de naleving van het Protocol van Palermo. Daarom wordt aanbevolen dat de Surinaamse overheid meer investeert in het aanpakken van de bovengenoemde knelpunten om slachtoffers te beschermen. Het beëindigen van kinderhandel vereist een gezamenlijke en multidisciplinaire aanpak.

## Aanbevelingen

Suriname kan een aantal maatregelen nemen om kinderhandel te voorkomen en terug te dringen:

- Het initiëren van bewustmakingscampagnes in risicogebieden en wel in diverse Surinaamse talen. Dit zal bijdragen aan een grotere bewustwording over kinderhandel. Bovendien moeten ouders of voogden voldoende informatie over kinderhandel hebben voordat ze hun kinderen hierover kunnen voorlichten. Kinderen kunnen ook op school informatie over kinderhandel ontvangen.
- Het opbouwen van betrokkenheid bij de gemeenschap: de gemeenschap betrekken door bijvoorbeeld lokale leiders, religieuze instellingen en dorpschouwen op regelmatige basis voor te lichten of te trainen. Dit omvat ook het betrekken van jongerenorganisaties. Dit bevordert een grotere publieke betrokkenheid bij preventie en zorgt ervoor dat hulp de meest kwetsbare mensen bereikt.
- Zorg voor proactieve detectie van kinderhandel onder risicogroepen, met name migranten zonder geldige documenten.
- Het uitvoeren van gerichte arbeidsinspecties in alle districten om gedwongen arbeid op te sporen.
- Het bieden van aanvullende training en financiële middelen aan wetshandhavings-, immigratie-, gezondheidszorg-, arbeids- en justitiële functionarissen om slachtoffers beter te identificeren en te beschermen.
- Streven naar compensatie voor slachtoffers en overwegen om een fonds voor slachtoffercompensatie op te zetten.
- Illegale grensovergangen in kaart brengen en controleren.
- Uitbreiding TIP-afdeling met meer politieagenten en regelmatig trainingen in de handhaving van het Palermo Protocol en kinderrechten.

De belangrijkste factor in de strijd tegen kinderhandel is ervoor zorgen dat aan de behoeften van elk kind wordt voldaan, zodat er geen kwetsbaarheden ontstaan die kinderhandelaren kunnen uitbuiten. Als huisvestingsproblemen, armoede, drugsgebruik en psychische problemen veelvoorkomende kwetsbaarheden zijn, betekent het bestrijden van deze problemen ook het bestrijden van kinderhandel.

## **Bronvermelding**

### **Literatuurlijst:**

#### **❖ Aronowitz 2009**

A. A. Aronowitz, *Human Trafficking, Human Misery: The Global Trade in Human Beings*, Westport, Connecticut: Praeger 2009.

#### **❖ Gallagher 2010**

A. T. Gallagher, *The International Law of Human Trafficking*, Cambridge: Cambridge University Press 2010.

#### **❖ Kendall & Funk 2012**

V. M. Kendall & T. M. Funk, *Child Exploitation and Trafficking: Examining the Global Challenges and U.S. Responses*, Lanham, Maryland: Rowman & Littlefield 2012.

#### **❖ Pearce, Hynes & Bovarnick 2013**

J. J. Pearce, P. Hynes & S. Bovarnick, *Trafficked Young People: Breaking the Wall of Silence*, East Sussex: Routledge 2013.

#### **❖ Rijken 2003**

C. Rijken, *Trafficking in Persons: Prosecution from a European Perspective*, Den Haag: T.M.C. Asser Press 2003.

#### **❖ Rijken 2011**

C. Rijken, *Combating Trafficking in Human Beings for Labour Exploitation*, Nijmegen: Wolf Legal Publishers 2011.

## **Rapporten:**

### ❖ **D'Antilles & D'Ailleurs**

D'Antilles & D'Ailleurs: Uncovering the Connections: Sexual Exploitation, Genderbased-violence and Human Trafficking in Suriname.

### ❖ **IOM 2017**

IOM: Human Trafficking for Forced Begging 2017.

### ❖ **ILO-Conventie 182.**

ILO-Conventie 182 over de ergste vormen van kinderarbeid: uitdagingen voor de toepassing ervan in Latijns-Amerika 2024.

### ❖ **ICAT 2023**

ICAT: Call for Accelerated Action by 2025 to prevent and end child trafficking.

### ❖ **National Human Rights Commission Report 2012- 2013**

National Human Rights Commission: Trafficking in Persons especially on Women and Children in Nepal, National Report 2012-2013.

### ❖ **Nationaal rapporteur mensenhandel 2013**

Nationaal rapporteur mensenhandel en seksueel geweld tegen kinderen.  
Negende rapportage van de Nationaal rapporteur, Den Haag 2013.

### ❖ **Office to Monitor and Combat Trafficking in Persons**

Office to Monitor and Combat Trafficking in Persons: The Impact of Trauma on the Child Trafficking Survivors.

### ❖ **OAS 2025**

OAS: Suriname Country Report 2025.

### ❖ **OSCE 2018**

OSCE: Child Trafficking and Child Protection: Ensuring that Child Protection Mechanisms Protect the Rights and Meet the Needs of Child Victims of Human Trafficking 2018.

### ❖ **Trafficking in Persons Report 2024**

Trafficking in Persons Report: Trafficking in Persons for the Purpose of Organ Removal 2024.

### ❖ **Trafficking in Persons Report 2025**

Trafficking in Persons Report 2025: Suriname

### ❖ **UNODC 2024**

United Nations Office on Drugs and Crime: Global Report on Trafficking in Persons 2024.

- ❖ **UNICEF**  
UNICEF: Child Marriage.
- ❖ **UNODC 2024**  
UNODC: Understanding Child Trafficking 2024.
- ❖ **UNODC**  
United Nations Office on Drugs and Crime: UN Convention against Transnational Organized Crime and the Protocols thereto.
- ❖ **UNODC 2025**  
UNODC: The Protocol for Human Trafficking 2025.
- ❖ **UNODC**  
UNODC: Trafficking in Persons Protocol.
- ❖ **UNODC 2008**  
UNODC: PRINCIPLES OF VICTIM ASSISTANCE 2008: chapter 8: Tool 8.1.
- ❖ **UNODC 2008**  
UNODC: Obligations of States 2008: chapter 7: Tool 7.4.
- ❖ **U.S. Embassy in Suriname**  
U.S. Embassy in Suriname: Release of the 2025 Trafficking in Persons Report.

## **Documenten**

- ❖ **Wijers 2005**  
M. Wijers, 'Analysis of the definition of trafficking in human beings in the Palermo Protocol' 2005.
- ❖ **Seideman 2015**  
C. A. Seideman, The Palermo Protocol: Why It Has Been Ineffective in Reducing Human Sex Trafficking- Global Tides: vol 9. artikel 5, 2015.
- ❖ **VVN 2004**  
VVN: Kinderhandel: een probleem van deze tijd? 2004.

## **Internetbronnen:**

- ❖ **What is child slavery? – antislavery.org.**  
<https://www.antislavery.org/slavery-today/child-slavery/> (30 juni 2025).
- ❖ **Child trafficking and modern slavery – devonscp.org.**  
<https://www.devonscp.org.uk/working-with-children/abuse/child-trafficking-and-modern-slavery/> (30 juni 2025).
- ❖ **Tijdschrift Kinder mishandeling: 9 vragen over kinderhandel.**  
[https://data.maglr.com/149/legacy/userfiles/usersdata/734/library/2799/pdf/9\\_vragen\\_kinderhandel\\_tijdschrift\\_kindermishandeling.pdf](https://data.maglr.com/149/legacy/userfiles/usersdata/734/library/2799/pdf/9_vragen_kinderhandel_tijdschrift_kindermishandeling.pdf) (30 juni 2025).
- ❖ **Kinderhandel in Nepal – planinternational.nl.**  
<https://www.planinternational.nl/projecten/kinderhandel-in-nepal> (4 juli 2025).
- ❖ **What is child trafficking? – cpdonline.co.**  
<https://cpdonline.co.uk/knowledge-base/safeguarding/what-is-child-trafficking/> (4 juli 2025).
- ❖ **Child trafficking – barnardos.org.**  
<https://www.barnardos.org.uk/get-support/support-for-parents-and-carers/child-abuse-and-harm/child-trafficking> (14 juli 2025).
- ❖ **Facultatieve protocollen – kinderrechten.nl.**  
<https://www.kinderrechten.nl/professionals/verdragstekst/facultatieve-protocollen> (1 september 2025).
- ❖ **Improve Human Trafficking Investigations- babelstreet.com.**  
<https://www.babelstreet.com/human-trafficking-investigations> (15 september 2025).

## **Verdragen:**

- ❖ Het Verdrag van de Verenigde Naties tegen transnationale georganiseerde misdaad, 15 november 2000.
- ❖ Het Protocol ter voorkoming, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel en kinderhandel, 15 november 2000.

- ❖ Het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, 20 november 1989.
- ❖ Facultatief Protocol betreffende de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie, 25 mei 2000.
- ❖ Facultatief Protocol over de betrokkenheid van kinderen bij gewapende conflicten, 25 mei 2000.
- ❖ Facultatief Protocol inzake een communicatieprocedure, 19 december 2011.
- ❖ Verdrag nr. 182 van de Internationale Arbeidsorganisatie, 17 juni 1999.

### **Wetgeving**

-WET van 30 maart 2015, houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2012 no. 70).

### **Interviews:**

-Inspecteur J. Kartadiwirja: Hoofd van de TIP-afdeling: 5 augustus 2025.

-Inspecteur G. Vyent: Hoofd van de afdeling Jeugdzaken: 8 december 2025.

## **Bijlagen:**

### **Bijlage 1: vragenlijst**

Vragen gesteld tijdens het interview met het hoofd van de TIP-afdeling, dhr. J. Kartadiwirja

1. In hoeverre wordt het Palermo Protocol inzake kinderhandel toegepast en gehandhaafd? Zo niet, wat zijn de obstakels?
2. Welke belangrijke verplichtingen heeft Suriname onder het Palermo Protocol tegen kinderhandel?
3. Welke methoden gebruikt de TIP-afdeling om minderjarige slachtoffers van kinderhandel te helpen?
4. Hoe worden de rechten van deze kinderen beschermd tijdens onderzoek en opvang?
5. Is er specifieke zorg voor minderjarige slachtoffers die uit het buitenland komen?
6. Welke moeilijkheden ondervindt uw afdeling in de praktijk?
7. Beschikt de TIP-afdeling over voldoende middelen (financieel, personeel, opleiding) om kinderhandel effectief aan te pakken?
8. Wat gebeurt er met de kinderhandelaren?
9. Wat vindt u dat er gedaan moet worden om kinderhandel in Suriname te voorkomen?
10. Hoeveel meldingen van kinderhandel ontvangt uw afdeling jaarlijks?
11. Met welke internationale organisaties werkt de afdeling TIP samen om kinderhandel te bestrijden?
12. Hoe verloopt de samenwerking met het OM en andere justitiële instanties bij het onderzoeken en vervolgen van kinderhandel?
13. Welke aanbeveling doet u om kinderhandel in Suriname effectief te bestrijden?

## **Bijlage 2: vragenlijst**

Vragen gesteld tijdens het interview met het hoofd van de afdeling Jeugdzaken, inspecteur G. Vyent

1. Hoe helpt uw afdeling een kind dat slachtoffer is van seksueel misbruik?
2. Wat doet uw afdeling om te voorkomen dat een kind opnieuw slachtoffer wordt van seksueel misbruik?
3. Hoe zorgt uw afdeling ervoor dat een kind veilig is en te allen tijde kalm kan blijven wanneer het met de politie moet praten over wat het heeft meegemaakt?
4. Welke leeftijdsgroep binnen uw afdeling loopt het grootste risico om slachtoffer te worden van seksueel misbruik?
5. Welke maatregelen neemt uw afdeling om seksuele uitbuiting van minderjarigen te voorkomen?
6. Welke beschermende maatregelen neemt de afdeling om het kind te beschermen tegen seksueel misbruik via sociale media?
7. Heeft uw personeel speciale training gevolgd om de rechten van slachtoffers te beschermen en om te gaan met kinderen die slachtoffer zijn van misbruik?
8. Met welke hulporganisaties werkt uw afdeling samen bij het ontwikkelen en beheren van ondersteuning voor deze slachtoffers?
9. Hoe neemt uw afdeling een zaak over als een onderzoek van de TIP-afdeling uitwijst dat er sprake is van uitbuiting in een zedenzaak?
10. Welke uitdagingen ondervindt uw afdeling bij de samenwerking met de politie in zaken betreffende seksuele misdrijven?